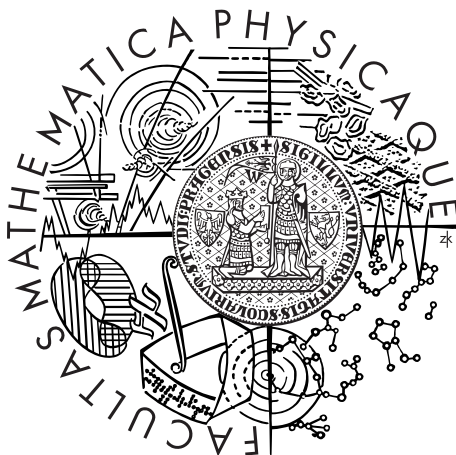

Univerzita Karlova v Praze
Matematicko-fyzikální fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Marek Tlustý

Jazykové modelování pro němčinu

Ústav formální a aplikované lingvistiky

Vedoucí bakalářské práce: RNDr. Ondřej Bojar, Ph.D.

Studijní program: Informatika

Studijní obor: Obecná informatika

Praha 2013

Poděkování. Ondřejovi Bojarovi Rudolfovi Rosovi za identifikaci anglických klauzír. Daniel Zeman - nbestlisty

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval(a) samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.

Beru na vědomí, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona v platném znění, zejména skutečnost, že Univerzita Karlova v Praze má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle §60 odst. 1 autorského zákona.

V dne

Podpis autora

Název práce: Jazykové modelování pro němčinu

Autor: Marek Tlustý

Katedra: Ústav formální a aplikované lingvistiky

Vedoucí bakalářské práce: RNDr. Ondřej Bojar, Ph.D.

Abstrakt: Práce se zabývá specifiky německé gramatiky, které činí běžným n-gramovým modelům problémy. Nejprve popisuje statistické metody jazykového modelování a vysvětluje problematické jevy němčiny. Následně navrhuje vlastní varianty n-gramových jazykových modelů s cílem zlepšit korelaci ručně hodnocené plynulosti a automatického hodnocení – perplexity. Vlastní modely jsou trénovány jednak jako standardní n-gramové a jednak také metodou maximální entropie s n-gramovými rysy. Oba typy jsou vždy porovnány z hlediska úspěšnosti predikce a výpočetních nároků. Dále je navržena množina vlastních rysů reprezentující počet gramatických chyb vybraných jevů. Úspěšnost se ověřuje na schopnosti predikovat ručně hodnocenou plynulost. Využito je modelů maximální entropie a vlastních modelů klasifikujících jen na základě mediánů hodnot rysů vypočtených z trénovacích dat.

Klíčová slova: jazykové modelování, němčina, n-gram, maximální entropie

Title: Language Modelling for German

Author: Marek Tlustý

Department: Institute of Formal and Applied Linguistics

Supervisor: RNDr. Ondřej Bojar, Ph.D.

Abstract:

Keywords: language modelling, German, n-gram, maximum entropy

Obsah

Úvod	7
1 Jazykové modely	9
1.1 Pohled Bayesovy věty	9
1.2 N-gramové modely	9
1.3 Good-Turingovo vyhlazování	10
1.4 Katzovy back-off n-gramové modely	12
1.5 Vyhlazování Kneser-Ney	13
1.6 Modely maximální entropie	14
1.7 Vyhlazování modelů maximální entropie	16
1.8 Hodnocení modelů	16
1.8.1 Křížová perplexita	16
1.8.2 Adekvátnost a plynulost překladu	17
1.9 Aplikace jazykových modelů	17
2 Problémy s němčinou	18
2.1 Skloňování jmen	18
2.2 Pořádek slov	18
2.3 Větný rámec	19
2.4 Pozorování na větách	20
2.4.1 Příklady konkrétních hypotéz	20
3 Modely s morfologickými značkami	22
3.1 Zdrojová data	22
3.2 Princip experimentů	23
3.3 Způsob vyhodnocení	24
3.4 Běžné modely se slovy	25
3.5 Rozšířený slovní druh + morfologické značky	26
3.6 Rozšířený slovní druh	27
3.7 Rod	28
3.7.1 Rod stejný s předchozím	29
3.7.2 S rozšířeným slovním druhem	30
3.8 Číslo	31

3.8.1	Přidání osoby	32
3.8.2	S rozšířeným slovním druhem	33
3.9	Pád	34
3.9.1	S rozšířeným slovním druhem	35
3.10	Shrnutí	37
4	Modely s vlastní množinou rysů	38
4.1	Zdrojová data	38
4.2	Vlastní rysy	38
4.2.1	Rysy typu chybi_*	40
4.2.2	Rysy typu *_neni_na_konci	41
4.2.3	Rysy pp_bez_av a neshoda_podmet_prisudek	41
4.2.4	Rysy typu vice_*	42
4.2.5	Rysy sum a root	42
4.2.6	Přesnost určení rysů	42
4.3	Princip experimentů	43
4.4	Způsob vyhodnocení	44
4.5	Modely se všemi rysy	45
4.6	Modely se součtovými rysy	45
4.6.1	S rysem root	46
4.7	Modely s rysem root	46
4.8	Modely s rysem sum	47
4.8.1	S rysem root	47
4.9	Modely se všemi rysy kromě rysů součtových	48
4.9.1	Bez rysu root	48
4.10	Shrnutí	49
	Závěr	50
	Seznam použité literatury	51
	Seznam obrázků	53
	Seznam tabulek	54
	Přílohy	55

Úvod

Lidé si už od pradávna chtěli ulehčit překlady mezi různými jazyky. Prvopočátky se objevují už v 17. století, kdy se německý učenec Joachim Becher snažil usnadnit překlad mezi více jazyky tím, že slovům přidělil logický kód. Věty převedené na takový logický kód pak představovaly univerzální mezijazyk a do dalších jazyků se překládaly za pomoci speciálních slovníků. Mechanizace překladu ale přichází až později ve 20. století. Ve Francii ve 30. letech sestrojili první mechanický slovník pracující s děrovanými páskami. Teprve až s příchodem počítačů začíná éra strojového překladu. Po druhé světové válce se na zprovoznění funkčního systému intenzivně pracuje a předpokládá se, že pro počítače nemůže být překlad nic složitějšího. Při realizaci se ale naráží na spoustu problémů, jež se mimojiné nedokázalo úplně vyřešit dodnes, neboť dodnes nemáme překladový systém, který by byl schopen nahradit lidského překladatele. První systémy pracovaly jen s několika gramatickými pravidly a měly malý slovník. Kvalita překladu tak byla velmi špatná.

Postupem času se začaly více uplatňovat statistické metody zpracování přirozeného jazyka. S příchodem myšlenky zašumněného kanálu, byly na světě konečně i jazykové modely, kterými se tato práce bude zabývat. Princip zašumněného kanálu spočíval v myšlence nahradit překladový model z výchozího do cílového jazyka modelem obráceným tj. z jazyka cílového do jazyka výchozího s využitím právě jazykového modelu. Ten má za úkol z více navrhovaných hypotéz vybrat tu, která vypadá jako nejhezčí věta.

Mimo strojový překlad se rozvíjely i další myšlenky jako např. rozpoznávání mluvené řeči nebo automatická oprava překlepů v psaném textu. I v těchto oblastech našly jazykové modely své uplatnění a jejich aplikace jsou dnes poměrně široké.

Jedny z nejrozšířenějších a stále nejpoužívanějších modelů jsou modely *n-gramové*, které sledují jen krátké posloupnosti po sobě jdoucích slov a na základě několika slov se snaží předpovědět slovo následující. Takový přístup úspěšně funguje na analytické jazyky, které pro gramatické jevy nepoužívají ohýbání slov – flexi. Mezi takové jazyky se řadí např. angličtina, ta využívá flexi jen minimálně z historických důvodů. Flektivní jazyky, mezi které patří právě němčina nebo čeština, využívají časování, skloňování, předpony, přípony a další. Němčina navíc velice často dává nějaké slovo na konec věty, což krátká posloupnost slov nemůže zachytit.

V této práci se proto budeme zabývat jazykovými modely pro němčinu. Vyzkoušíme jednak využít morfologickou analýzu pro natrénování *n-gramových modelů* s morfologickými značkami. Modely založené na morfologických třídách zkoušely třeba Chaoui, Yvon, Mokbel, Chollet (ZDROJ) na arabštině. Využili kombinace se standardními *n-gramovými* modely a uvádějí zlepšení. Kladně hodnotí využití rozšířeného slovního druhu i Wakita, Kawai, Iida (ZDROJ). Na němčině zkoušel tento přístup třeba Geutner (ZDROJ). Za pomocí interpolace kombinuje modely se slovy a modely založené na slovních druzích. Trochu jiný způsob popisuje Popović (ZDROJ), který kombinuje slovní druhy a morfémy. S morfémy experimentovali i Fraser, Marion, Weller, Cap [2]. Ti nejprve překládali kmen slova a

poté predikovaly jeho formu za pomoci modelování pádu, rodu a čísla. S úspěšností predikce formy se dostali až téměř k 95 %. My zkusíme využít jen modelů na morfologických značkách, u nichž budeme zkoumat korelaci automatického a ručního hodnocení s cílem korelaci zlepšit, aby hodnocení počítačem (perplexita) korelovalo s hodnocením lidmi (plynulost).

Ručním hodnocením plynulosti se budeme zabývat i z jiné stránky a zkusíme navrhnout vlastní množinu rysů pro využití potenciálu modelů maximální entropie s cílem postihnout německou gramatiku. Gramatické rysy zkoušel využít např. Rukolaian (ZDROJ). Udává zlepšení perplexity o 16 % a zkouší zároveň i kombinaci s n-gramovými modely se slovy. Amaya, Benedí (ZDROJ) využívají také gramatické rysy modelované za použití slovních druhů stochastickými bezkontextovými gramatikami. Naše modely budou sice také vycházet z gramatiky, ale nebudou modelovat správné gramatické jevy, nýbrž gramatické chyby. Na základě nich se pak budeme snažit predikovat ručně hodnocenou plynulost.

Hlavní obsah práce je strukturován do čtyř kapitol. První z nich se zabývá jazykovými modely. Popisuje matematické základy a statistické metody, které se pro jazykové modelování používají. V další kapitole jsou pak stručně vysvětleny problematické jevy německé gramatiky s ukázkou analýzy chybných hypotéz. Následuje první kapitola s experimenty popisující princip a výsledky experimentů týkajících se jazykových modelů s morfologickými značkami. Takové modely trénujeme jednak jako standardní n-gramové a jednak metodou maximální entropie s n-gramovými rysy. Graficky srovnáváme korelaci perplexity a ručně hodnocené plynulosti u obou typů. Celkové srovnání je pak provedeno za pomoci korelačních koeficientů. Poslední kapitola se pak zabývá druhou sérií experimentů, kde je zkoumána korelace navrhnutých rysů s ručně hodnocenou plynulostí. Jsou zde natrénovány modely maximální entropie a také vlastní modely hodnotící jen na základě mediánů vypočtených dle jednotlivých plynulostí z trénovacích dat. Srovnání provádíme podle úspěšnosti predikce plynulosti.

1. Jazykové modely

Jazykový model se snaží charakterizovat zákonitosti v přirozeném jazyce. K tomu je možné přistupovat za pomoci více či méně podrobné statistiky. Zákonitosti můžeme popisovat pravidly nebo je zkusit automaticky vypočítat z velkého množství textů – tzv. statistický přístup. Proces určování parametrů ve statistickém přístupu se nazývá *trénování modelu*. Lingvistické znalosti pak můžeme do modelů přidat například tak, že model nenecháme trénovat jenom na samotném textu, ale i na morfologických nebo jiných značkách či gramatických vztazích. Právě takovými modely se budeme zabývat.

1.1 Pohled Bayesovy věty

Na přirozený jazyk lze nahlížet jako na množinu jednotek (např. vět, slov nebo jejich částí), které jsou náhodnými proměnnými s určitým rozdělením pravděpodobnosti. Například při překladu hledáme takové slovo B , které s největší pravděpodobností následuje po kontextu slov A . Hledáme tedy takové B , které maximalizuje podmíněnou pravděpodobnost $P(B|A)$. S využitím Bayesovy věty máme:

$$\arg \max_B P(B|A) = \arg \max_B \frac{P(A|B) \cdot P(B)}{P(A)} \quad (1.1)$$

Jmenovatel můžeme vynechat, neboť $P(A)$ je v tuto chvíli pouze konstanta, která hledání maxima nijak neovlivní. Dostáváme tedy:

$$\arg \max_B P(B|A) = \arg \max_B P(A|B) \cdot P(B) \quad (1.2)$$

1.2 N-gramové modely

N-gramové jazykové modely nepotřebují téměř žádné lingvistické zpracování. Využívají skutečnosti, že některá slova se často vyskytují v určitých dvojicích (obecně n -ticích) – pro němčinu typicky třeba člen a podstatné jméno. Jistě častěji spatříme v trénovacích datech *der Hund* než *das Hund*. Stejně jako po slovese *fragen* uvidíme předložku *nach* nebo *um* spíše než *auf* nebo *an*.

Pro danou posloupnost slov w_1, \dots, w_m bychom rádi věděli, s jakou pravděpodobností je to správná německá věta. Tuto pravděpodobnost vypočítáme tak, že spočítáme výskyty všech těchto posloupností v datech a normalizujeme je velikostí dat. Trénovací data jsou ale obvykle řídká¹, a proto budeme chtít pozorované vlastnosti zobecnit.

Z Bayesovy věty víme, že

$$P(A|B) = \frac{P(A, B)}{P(B)} \quad (1.3)$$

¹Řídkostí dat rozumíme nízký počet různých kombinací slov, které můžeme pozorovat v trénovacích datech, vzhledem k celkovému počtu možných správných vět. Těch je totiž nesrovnatelně více.

odtud vyjádříme $P(A, B)$ a dostaneme

$$P(A, B) = P(A|B) \cdot P(B) \quad (1.4)$$

nyní aplikujeme tento vztah na $P(w_1, \dots, w_m)$ m -krát

$$P(w_1, \dots, w_m) = P(w_1) \cdot P(w_2|w_1) \cdot P(w_3|w_1, w_2) \cdot \dots \cdot P(w_m|w_1, \dots, w_{m-1}) \quad (1.5)$$

Tento postup se nazývá **pravidlo zřetězení** a díky němu můžeme pravděpodobnost $P(w_1, \dots, w_m)$ modelovat postupně člen po členu (např. slovo po slově).

Model můžeme dále zjednodušit tím, že přistoupíme na tzv. **Markovův předpoklad**. Ten říká, že každý člen posloupnosti w_1, \dots, w_m závisí jen na k předchozích. Potom tedy:

$$P(w_m|w_1 \dots w_{m-1}) \simeq P(w_m|w_{m-k}, \dots, w_{m-1}) \quad (1.6)$$

Toto tvrzení vede k zavedení pojmu n -gram a Markovovské chování vět v přirozeném jazyce je předpokladem pro fungování n -gramových modelů.

N-gram je n po sobě jdoucích členů w_1, \dots, w_n z dané posloupnosti w_1, \dots, w_m (např. n po sobě jdoucích slov ve větě). Pro $n = 1, 2, 3$ používáme označení *unigram*, *bigram* a *trigram*.

Pravděpodobnost $P(w_m|w_{m-k}, \dots, w_{m-1})$ z (1.6) přesně určit nelze, a proto se používá odhad maximální věrohodnosti (**MLE**):

$$\begin{aligned} P_{MLE}(w_m|w_{m-k}, \dots, w_{m-1}) &= \frac{\text{count}(w_{m-k}, \dots, w_m)}{\sum_l \text{count}(w_{m-k}, \dots, w_{m-1}, w_l)} = \\ &= \frac{\text{count}(w_{m-k}, \dots, w_m)}{\text{count}(w_{m-k}, \dots, w_{m-1})} \end{aligned} \quad (1.7)$$

Takto se rozdělí pravděpodobnost mezi všechny spatřené n -gramy v trénovacích datech a právě toto rozdělení pravděpodobnosti tvoří **n -gramový model**.

Problémem však stále zůstává skutečnost, že pro neviděné n -gramy v testovacích datech dostaneme nulovou pravděpodobnost celé věty.

1.3 Good-Turingovo vyhlazování

Good-Turingovo vyhlazování se snaží vyhradit část rozdělení pravděpodobnosti od frekventovanějších n -gramů pro ty méně frekventované a neviděné. Používá k tomu frekvenci frekvencí n -gramů N_r , které se v trénovacích datech vyskytly r -krát. Tedy například pro $r = 3$ je N_3 rovno počtu n -gramů vyskytujících se v trénovacích datech právě třikrát.

Zajímavějším příkladem je ale N_0 tj. počet neviděných n -gramů. Ty nemůžeme spočítat přímo, ovšem výpočet také není nijak složitý. Stačí vzít počet všech možných n -gramů a odečíst počet n -gramů viděných. Pokud uvažujeme model slov, pak pro $n = 3$, velikost slovníku 100 a počet viděných 3-gramů 350 000 je $N_0 = 100^3 - 350\,000 = 650\,000$.

Good-Turingova metoda bere n-gramy, které se vyskytly v trénovacích datech r -krát, jakoby se vyskytly r^* -krát:

$$r^* = (r + 1) \cdot \frac{N_{r+1}}{N_r} \quad (1.8)$$

V jednodušší variantě se pro vhodně zvolenou konstantu k pravděpodobnost n-gramu vypočítá jako:

$$P_{GT}(w_1, \dots, w_n) = \begin{cases} \frac{r^*}{\sum_r r \cdot N_r} & \text{je-li } r < k \\ \text{MLE} & \text{jinak} \end{cases} \quad (1.9)$$

Pokud bychom počítali pravděpodobnost pro všechny n-gramy podle prvního vzorce, nejen pro $r < k$, dostaly by ty nejvíce spatřené nulovou pravděpodobnost, neboť pro ně bude $N_{r+1} = 0$. Z tohoto důvodu je potřeba vhodně volit konstantu k a pro $r \geq k$ počítat pravděpodobnost standardně odhadem maximální věrohodnosti (MLE), který dává dobré výsledky.

Ve složitější variantě se namísto konstanty k volí funkce $S(r)$ podle zjištěných hodnot r a N_r .

$$r^* = (r + 1) \cdot \frac{S(r + 1)}{S(r)} \quad (1.10)$$

Odhad pravděpodobnosti potom vypadá následovně:

$$P_{GT}(w_1, \dots, w_n) = \begin{cases} \frac{N_1}{N_0 \cdot \sum_r r \cdot N_r} & \text{pro } r = 0 \\ \frac{r^*}{\sum_r r \cdot N_r} & \text{jinak} \end{cases} \quad (1.11)$$

Jedním ze způsobů určení funkce $S(r)$ je vykreslit $\log N_r$ proti $\log r$ a pomocí lineární regrese proložit přímkou. Hodnoty $S(r)$ se potom určují podle této přímky. Spoustu hodnot N_r je ale nulových, proto se namísto $\log N_r$ používá $\log Z_r$:

$$Z_r = \frac{N_r}{0.5(t - q)} \quad (1.12)$$

kde q , r a t jsou po sobě jdoucí indexy mající N_q , N_r a N_t nenulové. Je-li N_r poslední nenulová frekvence n-gramů, dosadíme $t = 2r - q$. V případě, kdy $r = 1$, bereme $N_q = N_0$.

Good-Turingovo vyhlazování podává dobré výsledky pro málo frekventované n-gramy, a proto se v praxi často používá. Je také výchozím nastavením SRILM toolkitu² při trénování n-gramových modelů. Podrobněji o Good-Turingově vyhlazování píše třeba[x] nebo[y].

²Sada nástrojů pro jazykové modelování. V tomto toolkitu budeme také trénovat všechny n-gramové modely. Více viz (odkaz na zdroj)

1.4 Katzovy back-off n-gramové modely

V trénovacích datech se nemusel objevit n-gram, který zrovna chceme, a bez použití vyhlazování bychom dostali nulovou pravděpodobnost. V trénovacích datech ale mohl být podobný n-gram lišící se jen délkou historie. Pro zužitkování této informace od kratších n-gramů se proto využívá kombinace n-gramových modelů nižších řádů pomocí **lineární interpolace**.

K lineární interpolaci potřebujeme vektor vah λ , pro který platí:

$$\forall i : 0 \leq \lambda_i \leq 1 \quad \text{a} \quad \sum_i \lambda_i = 1 \quad (1.13)$$

Výsledná pravděpodobnost pro trigramový model pak vypadá takto:

$$P(w_3|w_1, w_2) = \lambda_3 P(w_3|w_1, w_2) + \lambda_2 P(w_3|w_2) + \lambda_1 P(w_3) \quad (1.14)$$

Vektor vah lze určit např. pomocí *EM algoritmu* (viz ZDROJ).

Na podobné myšlence kombinace n-gramových modelů s různou délkou historie jsou právě založeny **back-off n-gramové modely**. Ty ovšem neurčují pravděpodobnost vždy podle všech n-gramových modelů nižších řádů, ale využívají nižší řády pouze, pokud ty vyšší neposkytují dostatečnou informaci. Začíná se u modelů s nejvyšším řádem, pokud tento n-gram nebyl spatřen, proběhne tzv. **back-off** k nižšímu řádu a n-gramu se zkrátí historie o poslední člen (např. slovo). Pokud ani tento nižší řád n-gram se zkrácenou historií nikdy neviděl, pokračuje se v back-off operacích, dokud takový řád není nalezen.

Stejně jako se v případě lineární interpolace pravděpodobnosti jednotlivých modelů musely přenásobit vahami λ , aby se stále jednalo o validní rozdělení pravděpodobnosti, musíme najít takový způsob i u této metody. Zde musíme určit složitější normalizační faktor, neboť modelů nižších řádů nebudeme využívat vždy.

Katzovy back-off modely proto odhadují pravděpodobnost n-gramu následovně:

$$P_{BO}(w_n|w_1, \dots, w_{n-1}) = \begin{cases} d_{w_1, \dots, w_n} \cdot P_{MLE}(w_1, \dots, w_n) & \text{pro } count(w_1, \dots, w_n) > k \\ \alpha_{w_1, \dots, w_{n-1}} \cdot P_{BO}(w_n|w_2, \dots, w_{n-1}) & \text{jinak} \end{cases} \quad (1.15)$$

kde

- P_{MLE} označuje odhad maximální věrohodnosti zavedený ve vzorci (1.7)
- k je nejméně důležitý parametr a často je voleno $k = 0$
- d je snižující parametr, který zajišťuje vyhrazení určité části pravděpodobnosti pro odhady pravděpodobností s použitím back-off operací
- α je normalizační faktor přerozdělující zbývající část pravděpodobnosti

Parametr d je možné stanovit na základě popsaného Good-Turingova vyhlazování následovně:

$$d_{w_1, \dots, w_n} = \frac{count(w_1, \dots, w_n)^*}{count(w_1, \dots, w_n)} \quad (1.16)$$

přičemž $count(w_1, \dots, w_n)^*$ se spočítá dle vzorce (1.8) nebo (1.10) z Good-Turingova vyhlazování.

Výpočet normalizačního faktoru α je o něco složitější. Nejprve zavedeme β jako doplněk pravděpodobnosti součtu všech n -gramů s počtem výskytu ($count$) vyšším než k . β tak bude představovat zbývajících vyhrazenou část pravděpodobnosti pro $(n-1)$ -gramy.

$$\beta_{w_1, \dots, w_{n-1}} = 1 - \sum_{\{n\text{-gram} | count(n\text{-gram}) > k\}} d_{w_1, \dots, w_n} P_{MLE}(w_1, \dots, w_n) \quad (1.17)$$

Potom se normalizační faktor α vypočítá jako podíl zbývajících pravděpodobnosti β a součtu pravděpodobností n -gramů vyskytujících se nejvýše k -krát. Tím se zajistí vždy ještě dostatek pravděpodobnosti pro další přechod k n -gramům nižších řádů back-off operacemi.

$$\alpha_{w_1, \dots, w_{n-1}} = \frac{\beta_{w_1, \dots, w_{n-1}}}{\sum_{\{n\text{-gram} | count(n\text{-gram}) \leq k\}} P_{BO}(w_n | w_1 \dots w_{n-1})} \quad (1.18)$$

Back-off n -gramové modely podávají dobré výsledky, a proto jsou v praxi často využívány. Tento typ modelů je společně s Good-Turingovým vyhlazováním výchozím nastavením nástroje **ngram-count** pro trénování modelu z již zmíněného SRILM toolkitu a právě takové modely budeme v této práci vyrábět.

1.5 Vyhlazování Kneser-Ney

Vyhlazování Kneser-Ney se snaží nahradit unigramovou pravděpodobnost, která závisí pouze na frekvenci výskytu slova v trénovacím korpusu, chytřejší pravděpodobností, která bude zohledňovat, v kolika různých kontextech se toto slovo vyskytuje. Tato metoda předpokládá, že slovo vyskytující se ve více kontextech je pravděpodobnější i pro výskyt v kontextu novém.

Pro příklad se často uvádí věta se San Franciscem a brýlemi:

- Mějme část věty: *Nemohu najít své čtecí*
- Naším úkolem je uhádnout slovo, které bude následovat.
- Předpokládejme, že unigramový model by nabídnul slovo Francisco. Proč? Protože se v trénovacím textu vyskytovalo nejčastěji.
- Vyhlazování Kneser-Ney zavádí pravděpodobnost zohledňující počet kontextů, kde se dané slovo vyskytlo. Tato pravděpodobnost proto odhalí, že ačkoliv se Francisco objevovalo často, pak jenom po slovu San. Naproti tomu brýle se vyskytovaly v o mnoho více kontextech, a proto jim bude přidělena vyšší pravděpodobnost.

Pravděpodobnost zohledňující počet kontextů je definována jako:

$$P_{CONTINUATION}(w_i) = \frac{|\{w_{i-1} : count(w_{i-1}, w_i) > 0\}|}{\sum_{w_j} |\{w_{i-1} : count(w_{i-1}, w_j) > 0\}|} \quad (1.19)$$

Čítatel představuje počet slov, která se v trénovacím textu objevila před slovem w_i . Jmenovatel pak celkový počet slov objevujících se před všemi možnými slovy.

$P_{CONTINUATION}$ lze využít jak u interpolace, tak u back-off modelů jako náhrada unigramového modelu. Podrobnější informace se lze dočíst ve (ZDROJ: <http://www.ee.columbia.edu/stanchen/papers/h015a-techreport.pdf>).

1.6 Modely maximální entropie

Entropie je minimální průměrný počet bitů potřebný k zakódování popisu hodnoty nějaké náhodné veličiny. Pro náhodnou veličinu X a její distribuci P_X je dána entropie vztahem:

$$H(P_X) = - \sum_x P_X(x) \cdot \log_2 P_X(x) \quad (1.20)$$

Ideou modelů **maximální entropie** (nebo též modelů **maxentových**) je najít podmíněné rozdělení pravděpodobnosti, které má za daných podmínek (pozorovaných dat) maximální entropii. Jinými slovy se snažíme najít co nejjednodušší popis na základě toho, co známe – *princip Occamovy břitvy*. Díky tomu se popis co nejvíce blíží rovnoměrnému rozdělení a má tak co nejvyšší entropii.

Z trénovacího textu se budeme snažit napozorovat jen některé důležité vlastnosti, které jsou reprezentovány pomocí binárních funkcí (indikátorů) a nazývají se **rysy** (features). Tyto funkce mohou být např. použity pro reprezentování nám již známých n-gramů. Pro trigram w_1, w_2, w_3 a historii h může funkce vypadat následovně:

$$f_{w_1, w_2, w_3}(h, w) = \begin{cases} 1 & \text{pokud } h \text{ končí } w_1, w_2 \text{ a } w = w_3 \\ 0 & \text{jinak} \end{cases} \quad (1.21)$$

Díky takovému popisu nejsme omezeni jen na n-gramy. Rysy mohou představovat jakoukoliv skutečnost z historie, ať už se jedná třeba o začáteční písmeno prvního slova věty nebo morfologickou třídu předchozího slova. Na takové rysy můžeme pohlížet jako na jednotlivé modely a budeme hledat jejich vhodné kombinace. Modely maximální entropie ale nestaví modely samostatně, nýbrž vytváří hned jediný kombinovaný model.

Na základě toho nebudeme používat při určování pravděpodobnosti jen posloupnosti slov, ale zavedeme obecnější pojmy. **Kontextem** budeme rozumět jakoukoli historii tj. data, která máme k dispozici v době predikce. **Výsledkem** pak výstup, jež chceme predikovat. Dvojice kontext a výsledek je označována jako **událost**. V případě modelů čistě se slovy může být událostí n-gram w_1, \dots, w_n , kde predikujeme slovo w_n na základě historie slov w_1, \dots, w_{n-1} .

Výsledný model má následující podobu:

$$P(x|h) = \frac{e^{\sum_i \lambda_i f_i(x,h)}}{Z(h)}, \quad (1.22)$$

kde

- x je predikovaný výsledek
- h je kontext představující historii
- λ_i jsou váhy
- $f_i(x, h)$ jsou funkce reprezentující rysy
- $Z(h)$ je normalizační faktor definovaný takto:

$$Z(h) = \sum_{x_i \in V} e^{\sum_j \lambda_j f_j(x_i, h)} \quad (1.23)$$

- V je množina všech možných výsledků (např. slov)

Během trénování modelu maximální entropie se snažíme naučit optimální váhy λ_i korespondující s funkcemi rysů f_i . To je ekvivalentní hledání odhadu maximální věrohodnosti vah Λ s využitím logaritmu věrohodnostní funkce $\mathcal{L}(X|\Lambda)$ trénovacích dat X . Váhy jsou určovány speciálními metodami, nejčastěji *GIS* – *Generalized Iterative Scaling* (Darroch, Ratcliff [ZDROJ]) nebo *LBFGS* – *Limited Memory BFGS* (Liu, Nocedal [ZDROJ]). *BFGS* jsou počáteční písmena příjmení autorů původní metody pro řešení neomezených nelineárních optimalizačních problémů – Broyden-Fletcher-Goldfarb-Shanno.

Stanovení optimálních vah je náročná a složitá operace, která může trvat dlouhou dobu, pokud se k ní přistupuje zcela přímočaře. V každé iteraci algoritmu se musí spočítat normalizační faktor $Z(h)$ pro všechny spatřené kontexty v trénovacích datech. Pro každý kontext je zapotřebí projít přes všechna slova ze slovníku, tedy i přes ta, která se neobjevila v daném kontextu.

Jednou z technik jak snížit složitost počítání normalizačního faktoru jsou vnořené nepřekrývající se rysy – tedy např. n -gramové rysy. Pro ně totiž můžeme normalizační faktor spočítat takto: Mějme historii w_{i-1} , w_{i-2} , pak

$$\begin{aligned} Z(w_{i-1}, w_{i-2}) &= \sum_{w_i \in V} e^{f w_i} + \\ &+ \sum_{w_i \in V_{w_{i-1}}} (e^{f w_{i-1} w_i} - 1) \cdot e^{f w_i} + \\ &+ \sum_{w_i \in V_{w_{i-2} w_{i-1}}} (e^{f w_{i-2} w_{i-1} w_i} - 1) \cdot e^{f w_{i-1} w_i}, \end{aligned} \quad (1.24)$$

kde

- V je slovník
- $V_{w_{i-1}}$ je množina slov pozorovaných po kontextu w_{i-1}
- $V_{w_{i-2} w_{i-1}}$ je množina slov pozorovaných po kontextu $w_{i-2} w_{i-1}$

První suma nezávisí na kontextu a může být předpočítána. Druhá je stejná pro všechny kontexty končící na w_{i-1} a její hodnotu proto můžeme mezi nimi sdílet. Poslední suma vyžaduje součet přes všechna slova spatřená po kontextu $w_{i-2} w_{i-1}$, takových je ale pro většinu kontextů málo.

1.7 Vyhlažování modelů maximální entropie

Stejně jako u n-gramových modelů se u modelů maximální entropie používá vyhlazování. Technice vyhlazování se zde často říká **regularizace**.

Jednou z nejčastějších je metoda **Gaussian priors**, která přidává ke všem vahám rysů apriorní pravděpodobnost s nulovou střední hodnotou a daným rozptylem σ . Optimalizační kritérium modelu se tak změní na:

$$\mathcal{L}'(X|\Lambda) = \mathcal{L}(X|\Lambda) - \sum_i \frac{\lambda_i^2}{2\sigma_i^2} \quad (1.25)$$

Typicky se používá $\sigma_i = \sigma$ pro všechny parametry. Optimální rozptyl je obvykle stanoven z vývojových dat.

Vyhlažování Gaussian Prior je implementováno i v *MaxEnt Toolkitu* od Le Zhan-ga [ZDROJ], který také budeme využívat pro trénování maxentových modelů s vlastní množinou rysů.

Složitější technikou vyhlazování je $\ell_1 + \ell_2^2$ **regularizace**. Zde má optimalizační kritérium následující podobu:

$$\mathcal{L}_{\ell_1+\ell_2^2}(X|\Lambda) = \mathcal{L}(X|\Lambda) - \frac{\alpha}{D} \sum_i |\lambda_i| - \sum_i \frac{\lambda_i^2}{2\sigma_i^2 D}, \quad (1.26)$$

kde

- D je počet trénovacích pozorování
- α a σ jsou regularizační parametry

Parametry α a σ bývají stanoveny empiricky – např. Chen [ZDROJ]. ([4] z Tanela)

$\ell_1 + \ell_2^2$ regularizaci využívá rozšíření *SRILM Toolkitu* od Tanela Alumäe a Mikko Kurima [ZDROJ]. Toto rozšíření slouží pro trénování maxentových modelů s n-gramovými rysy. Pomocí tohoto rozšíření budeme vyrábět i naše maxentové n-gramové modely.

1.8 Hodnocení modelů

Abychom mohli vyhodnotit a porovnat kvalitu jazykových modelů, potřebujeme zavést taková kritéria, která budou dostatečně vypovídající a vzájemně porovnatelná i při použití různých druhů modelů a metod trénování.

1.8.1 Křížová perplexita

Jedním z hlavních měřítek pro kvalitu jazykového modelu je **křížová perplexita**. Udává, jak moc jsme překvapeni z následujícího pozorování (např. slova) a je dána vztahem:

$$PPL = 2^{H(P_E, P_{LM})}, \quad (1.27)$$

kde $H(P_E, P_{LM})$ je křížová entropie, P_E distribuce pravděpodobnosti trénovacích dat a P_{LM} distribuce pravděpodobnosti jazykového modelu.

Křížová entropie je obdobou entropie ze vzorce (1.20). Křížová ale udává vztah mezi dvěma distribucemi pravděpodobnosti namísto jedné a vypočítá se jako:

$$H(P_E, P_{LM}) = - \sum_x P_E \cdot \log_2 P_{LM}(x), \quad (1.28)$$

Distribuce testovacích dat bývá nejčastěji stanovena jako $P_E(x) = \frac{n}{N}$, pokud se x vyskytlo n -krát v testovacích datech velikosti N .

Čím je perplexita nižší, tím lépe umí jazykový model předpovídat následující slovo a tím je samozřejmě lepší.

1.8.2 Adekvátnost a plynulost překladu

Kvalita jazykového modelu při překladu bývá implicitně hodnocena i ručně lidmi, a to především dvěma kritérii – adekvátností a plynulostí.

- **Adekvátnost** (adequacy) udává, zda překlad zachovává význam, či zda je změněn nebo nekompletní.
- **Plynulost** (fluency) hodnotí, jak je překlad plynulý, zda má přirozený slovosled apod.

Obě metriky nabývají hodnot $1, 2, \dots, 5$ a nesou následující význam:

Hodnota	Adekvátnost	Plynulost
1	žádný význam	nesrozumitelný
2	málo z původního významu	neplynulý jazyk
3	dostatečně významu	nepřirozený
4	většina významu	dobrý jazyk
5	veškerý význam	bezchybný jazyk

Tabulka 1.1: Význam jednotlivých hodnocení adekvátnosti a plynulosti

Ruční hodnocení má ale nevýhodu v tom, že je pomalé, drahé a subjektivní. Mezinotátorská shoda ukazuje, že se lidé shodnou více na plynulosti než na adekvátnosti. [PÍŠE O TOM BAISA V UČEBNÍM TEXTU, ALE CHYBÍ ZDROJ]

V našich experimentech se zkusíme podívat, jak spolu koreluje právě automatické hodnocení (perplexita) s ručním hodnocením plynulosti.

1.9 Aplikace jazykových modelů

Jazykové modely mají široké využití. Používají se především ve strojovém překladu, kde se z nabízených překladových hypotéz snaží vybrat tu, co vypadá jako nejhezčí věta. Stejnou úlohu mají i v rozpoznávání mluvené řeči nebo tištěného textu. Mezi další patří např. obnovení diakritiky, korekce pravopisu nebo třeba prediktivní psaní SMS zpráv.

2. Problémy s němčinou

Němčina patří do skupiny flektivních jazyků tj. takových, které gramatické funkce vyjadřují pomocí flexe – ohýbání. Němčina používá mimo časování a skloňování složitý slovosled. Díky tomu mají tradiční n-gramy s němčinou problémy. V trénovacích datech se nám nemohou objevit všechny gramatické kombinace – např. spojení přídavného a podstatného jména ve všech pádech a kontextech. Techniky vyhlazování modelů gramatiky nerozumí a nemohou určit v takovém případě za přídavné jméno daného tvaru správné podstatné jméno vhodného rodu, pádu a čísla.

2.1 Skloňování jmen

Německá gramatika zná 4 pády – *nominativ*, *genitiv*, *dativ* a *akuzativ*. Skloňování probíhá pomocí členů a koncovek.

- **Podstatná jména**

Podstatná jména jsou skloňována především za pomoci členů, koncovka *-(e)s* se přidává ve druhém pádě rodu mužského a středního čísla jednotného a koncovka *-(e)n* ve třetím pádě čísla množného. Např. *der Hund*, *des Hundes*. Takto se skloňuje většina podstatných jmen.

Mimo pravidelného (silného) skloňování existuje ještě skloňování slabé. Slabé skloňování přijímá koncovku *-en* ve všech pádech kromě prvního. Např. *der Student*, *des Studenten*. Tímto způsobem se obvykle skloňují podstatná jména rodu mužského označujících živé bytosti, příslušníky národností nebo slova cizího původu.

- **Přídavná jména**

U přídavných jmen je situace ještě složitější. Mimo členu se v naprosté většině případů mění i koncovka. Ta je závislá mimojiné i na tom, zda předcházeli člen určitý nebo neurčitý. Jednoduše se dá však říci, že koncovka má za úkol vyjádřit rod, pokud není zřejmý ze členu. Např. *ein schönes Haus* *x* *das schöne Haus*.

2.2 Pořádek slov

V němčině se rozlišují dva pořádky slov, asice pořádek přímý a pořádek nepřímý. Speciálním případem je pak ještě pořádek slov ve vedlejší větě.

- **Pořádek přímý**

Pořádek přímý se používá hlavně v oznamovacích větách. Musí být dodrženo pořadí podmět, přísudek na začátku věty.

Např. *Jsem doma.* – *Ich bin zu Hause.*

- **Pořádek nepřímý**

Pořádek nepřímý se používá především v tázacích větách. Často se ale používá i ve větách oznamovacích, kde se předsune větný člen na začátek věty pro zdůraznění. Pořadí podmětu a přísudku se pak mění a podmět následuje hned za přísudkem.

Např. Znáš ji – Kennst du sie? Dnes jsem doma. – Heute bin ich zu Hause.

- **Pořádek ve vedlejší větě**

Vedlejší věty mají speciální pořádek slov. Po podřadící spojce následuje hned podmět a sloveso jde až na konec věty.

Např. Nevím, jestli ho zná. – Ich weiß nicht, ob sie ihn kennt.

2.3 Větný rámec

Němčina dává ve spoustě případů nějaké slovo na konec věty – nejčastěji se jedná o sloveso nebo odlučitelnou předponu. Tomuto jevu se říká větný rámec a k jeho tvorbě dochází v několika případech:

- **Způsobová slovesa**

Po způsobovém slovesu jde sloveso plnovýznamové vždy na konec věty ve formě infinitivu.

Např. Neumíme to říct. – Wir können es nicht sagen.

- **Minulý čas – perfektum**

Perfektum se v němčině tvoří pomocí pomocného slovesa a příčestí minulého. Příčestí minulé patří na konec věty.

Např. Neřekl jsem to. – Ich habe es nicht gesagt.

- **Budoucí čas**

Budoucí čas se tvoří pomocným slovesem werden a infinitivem, který jde na konec věty.

Např. Řeknu mu to. – Ich werde es ihm sagen.

- **Odlučitelné předpony sloves**

Spousta německých sloves má odlučitelnou předponu, která se v určitých tvarech od zbytku slovesa odlučuje a patří opět na konec věty.

Např. Zítra odjedu domů. – Morgen fahre ich nach Hause ab. (sloveso abfahren)

- **Vedlejší věty**

Jak už bylo zmíněno, vedlejší věty mají speciální pořádek slov a určité sloveso v nich patří na konec věty.

Např. Ptám se, jestli jsi doma. – Ich frage, ob du zu Hause bist.

K tvorbě větného rámce dochází i v dalších případech, jako je třeba trpný rod nebo čas předminulý (*plusquamperfektum*). Platí však stejná pravidla, tj. sloveso plnovýznamové nebo příčestí minulé patří na konec věty.

Vzdálenost mezi pomocným slovesem a slovesem plnovýznamovým nebo přičestím minulým může být poměrně velká a běžné n-gramy o několika slovech nemohou tuto závislost zachytit.

2.4 Pozorování na větách

Na základě výše uvedeného popisu gramatických jevů, u kterých jsme předpokládali, že budou činit největší problémy, jsme pozorovali překladové hypotézy pro desítku vět. Pro každou větu jsme měli k dispozici 100 hypotéz. Zkoumali jsme především, v čem se jednotlivé návrhy liší, neboť to pomyslně znamená právě ty oblasti, kde si není jazykový model příliš jistý.

Z pozorování vyplynulo, že hypotézy se často liší jen ve tvarech přídavných jmen nebo členů. Modely si tak nebyly schopné poradit se skloňováním. Větný rámec se nepovedl takřka nikde, ba co víc, v některých případech plnovýznamové sloveso či přičestí minulé ve větě úplně chybělo.

2.4.1 Příklady konkrétních hypotéz

Zde uvedeme několik příkladů hypotéz, ve kterých budou **červeně** zvýrazněné některé gramatické chyby. Pokud se daný jev v některé další hypotéze povedl, bude označen **zeleně**. Zaměříme se vždy na nějaký gramatický jev, nikoliv na samotný špatný překlad některých slov.

- *Barack Obama erhält als **vierte US - Präsident** den Friedensnobelpreis*
- *Barack Obama **wird** als **vierte US - Präsident** den Friedensnobelpreis*
- *Barack Obama bekommt als **vierte US - Präsident** den Friedensnobelpreis*
- *Barack Obama erhält als **vierter US - Präsident** den Friedensnobelpreis*

Jak vidíme v první, druhé i třetí hypotéze, číslovka *vierte* je špatně vyskloňovaná. Má špatnou koncovku, neboť před ní nestojí určitý člen a patří k podstatnému jménu rodu mužského. Z tohoto důvodu je správně tvar označený zeleně ve čtvrté větě. Druhá hypotéza ještě navíc obsahuje sloveso *werden*, které ale pravděpodobně bylo pokusem o budoucí čas. Plnovýznamové sloveso však chybí.

- *US - Präsident Barack Obama **přiletí** des norwegischen in Oslo auf 26 Stunden , **um** sich hier als vierte US - Präsident in der Geschichte **übernahm** den Friedensnobelpreis .*

V této větě jsme zvýraznili dvojici *um* a *übernahm*. Pokud byla vedlejší věta uvozena spojkou *um*, pak se zřejmě mělo jednat o zkrácenou vedlejší větu a měl následovat infinitiv s *zu* na konci věty. Mimo tohoto jevu se ve větě vyskytují samozřejmě další gramatické chyby, jako třeba již zmíněné špatné skloňování.

- *Diplom , Medaille und Scheck auf 1,4 Millionen US - Dollar erhalten hat , unter anderem für die außergewöhnliche Anstrengungen zur Stärkung der Diplomatie und Zusammenarbeit zwischen den Völkern .*
- *Diplom , Medaille und Scheck auf 1,4 Millionen Dollar wird unter anderem für die außergewöhnliche Anstrengungen zur Stärkung der Diplomatie und Zusammenarbeit zwischen den Völkern .*

Zde se naopak v první hypotéze povedl větný rámec utvořením pořádku slov vedlejší věty, ačkoliv zde být neměl, neboť se o vedlejší větu nejedná. Druhá hypotéza obsahuje sloveso *werden*, které má zřejmě funkci slovesa pomocného. Infinitiv nebo přičestí minulé už ale chybí. V obou hypotézách je určité sloveso ve třetí osobě čísla jednotného, přestože takový podmět, s nímž by měl přísudek utvořit shodu, se ve větě nenachází.

- *der Präsident hat sich diesem Thema vermeiden will , weil sie erkennt , dass die Kosten übernimmt wie ein Präsident , der derzeit ein Krieg in zwei Ländern .*

V první klauzi se vyskytují dvě určitá slovesa, v poslední naopak sloveso úplně chybí. Třetí klauze je vedlejší větou a špatný pořádek slov zde staví *die Kosten* do role podmětu neshodujícího se s přísudkem, neboť *die Kosten* je pomnožné podstatné jméno a *übernimmt* je v čísle jednotném.

3. Modely s morfologickými značkami

Jak jsme popsali v předchozí kapitole, německá gramatika je díky shodě jmen, pořádku slov a tvorbě větného rámce složitá. Běžné n-gramové modely, které sledují jen posloupnosti po sobě jdoucích slov nezachycují gramatiku jako takovou. Vyzkoušíme proto, zda dopadnou lépe modely, které budeme trénovat a testovat na datech, v nichž nahradíme slova za různé morfologické značky. Budeme na nich zkoumat, jak spolu souvisí perplexita a ručně hodnocená plynulost.

Předpokladem je, že pokud nahradíme slova jejich morfologickými značkami, dojde ke zhuštění dat a model se bude snažit dosadit slovo v patřičném tvaru vycházejícím z morfologické analýzy.

3.1 Zdrojová data

Modely budeme trénovat na německých datech z WMT¹ 2012 – News Commentary (ZDROJ).

Pro otestování použijeme data z výstupů překladových systémů z WMT 2006, které se účastnily překladu z angličtiny do němčiny. Některé z překladových hypotéz obsahovaly ručně ohodnocenou plynulost překladu. Právě takové hypotézy použijeme pro zkoumání korelace perplexity a plynulosti. Celkem jich je k dispozici 2028, z toho 58 je hodnoceno dvakrát a 2 třikrát, celkem tedy 2090 hodnocení. Následující tabulka 3.1 ukazuje přesné počty hodnocení hypotéz:

Plynulost	Počet hodnocení
1	150
2	445
3	932
4	387
5	176

Tabulka 3.1: Počty hodnocení jednotlivých plynulostí

Počty jednotlivých plynulostí nejsou vyvážené. Díky malému vzorku ohodnocených hypotéz, především pak hodnocených plynulostí 1 a 5, nemusí mít výsledky vždy úplně vypovídající charakter. TAHLE VĚTA ZNÍ JAKO, ŽE TO BUDE K NIČEMU – JAK TO FORMULOVAT LÉPE?

¹WORKSHOP ON STATISTICAL MACHINE TRANSLATION

Hypotézy pochází ze 400 různých vět překládaných osmi systémy. Plynulost posuzovali 4 hodnotitelé, kteří se u 58 hypotéz hodnocených dvěma z nich shodli následovně:

Shoda	Počet hypotéz	V procentech
shodli se	34	58.6 %
lišili se o 1	19	32.8 %
lišili se o 2	4	6.9 %
lišili se o 3	1	1.7 %

Tabulka 3.2: Přehled shody v hodnocení plynulosti

Dvě hypotézy hodnocené třikrát byly taktéž posouzeny dvěma hodnotiteli, třetí hodnocení bylo vždy vykonáno jedním z nich a slouží pouze jako kontrola – ta dopadla v obou případech úspěšně, tedy udělením stejného hodnocení. U jedné hypotézy se hodnotitelé shodli, u druhé se lišili o 1.

Ačkoliv nevýhodou ručního hodnocení je vždy určitá míra subjektivity, výše uvedená tabulka 3.2 uvádí nadpoloviční shodu a budeme-li brát jako uspokojivé i případy, kdy se hodnocení lišilo o 1, pak jsme dokonce lehce nad 90 %.

3.2 Princip experimentů

Princip experimentů bude následující

- na trénovacích datech provedeme morfologickou analýzu
- slova trénovacího textu nahradíme odpovídajícími morfologickými značkami
- natrénujeme standardní 6-gramový model a maxentový 6-gramový model
- stejně jako trénovací data, připravíme i data testovací
- změříme perplexitu na testovacích datech a provedeme vyhodnocení

Pro morfologickou analýzu použijeme parser ParZu². Jedná se o nástroj, který kombinuje tagger Tree-Tagger (ZDROJ) a morfologický analyzátor Morphisto (ZDROJ). Pro Morphisto použijeme předkompilovaný model `morphisto-02022011.a`³. S využitím nástroje Morphisto uvádí ParZu přesnost 86.5 % (ZDROJ).

ParZu spouští nejprve vlastní tokenizér. Vzhledem k tomu, že data z WMT 06, která používáme, jsou již tokenizovaná, tento tokenizér vynecháme a pouze upravíme formát – jeden token na řádku, věty oddělené prázdným řádkem. Data z WMT 12 tokenizovaná nejsou, proto u nich tokenizér necháme běžet.

²The Zurich Dependency Parser for German, formálněji známý také pod názvem Pro3GresDE

³ZDROJ

Příklad výstupu ParZu:

1	Der	der	ART	ART	Def Masc Nom Sg	3	det	-	-
2	schönste	schön	ADJA	ADJA	Sup Masc Nom Sg Sw	3	attr	-	-
3	Satz	Satz	N	NN	Masc _ Sg	0	root	-	-
4	auf	auf	PREP	APPR	-	3	pp	-	-
5	aller	aller	ART	PIAT	Fem _ Sg	6	det	-	-
6	Welt	Welt	N	NN	Fem _ Sg	4	pn	-	-
7	.	.	\$.	\$.	-	0	root	-	-

Pro účely následujících experimentů nás bude zajímat pátý a šestý sloupec – rozšířený slovní druh a morfologická analýza.

Nahrazení slov různými morfologickými značkami z výstupu ParZu zajišťuje program MorfModel(VYMYSL ET TŘEBA NĚJAKÝ TAKOVÝ NÁZEV), který vzniknul jako součást této práce a je k dispozici na přiloženém DVD.

Standardní n-gramové modely budeme vyrábět v již zmíněném SRILM toolkitu, nástrojem **ngram-count** s výchozím nastavením. Tj. technika back-off s Good-Turingovým vyhlazováním. Pro trénování modelů maximální entropie (maxentových) využijeme již taktéž zmíněné rozšíření SRILM toolkitu od Tanela Alumäe a Mikko Kurima. Pro vyhlazování používá toto rozšíření popsanou metodu $\ell_1 + \ell_2^2$ regularizace.

3.3 Způsob vyhodnocení

U každého natrénovaného modelu bude změřena perplexita pro každou větu zvlášť. Výsledky pak vykreslíme do grafu společně s odpovídající plynulostí pro znázornění jejich korelace. Pro lepší znázornění bude u každé plynulosti vykreslen boxplot⁴ znázorňující oblast s nejvyšším výskytem hypotéz ohodnocených danou perplexitou. Čím vyšší je plynulost, tím nižší by měla být perplexita. Jednotlivé boxploty by proto měly, co se perplexity týče, klesat. Mediány boxplotů bude ještě proložena přímkou, aby byla jejich tendence více zřetelná.

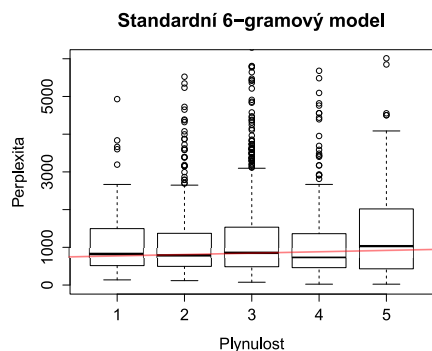
Srovnání standardních a maxentových modelů provedeme graficky umístěním dvou grafů přes sebe vykreslených odlišnou barvou. Mimo toho proveme ještě srovnání z hlediska výpočetních nároků⁵. Na závěr uvedeme shrnutí popisující naměřené hodnoty ze všech modelů a provedeme srovnání pomocí korelačních koeficientů.

⁴Boxplot (krabicový graf) – vykreslí obdélník v oblasti, kde se vyskytuje 50 % hodnot. Horní a dolní hranice obdélníku odpovídají hornímu a dolnímu kvartilu. Uprostřed obdélníku se vykresluje ještě tučně medián. Vertikálně vedou z obdélníků tzv. vousy, jejichž hranice leží v maximální (minimální) hodnotě, maximálně však v 1.5 násobku mezikvartilového rozmezí (horní – dolní kvartil) nad horním nebo pod dolním kvartilem. Body mimo tyto hranice se nazývají extrémní hodnoty a jsou vykresleny samostatně jako body.

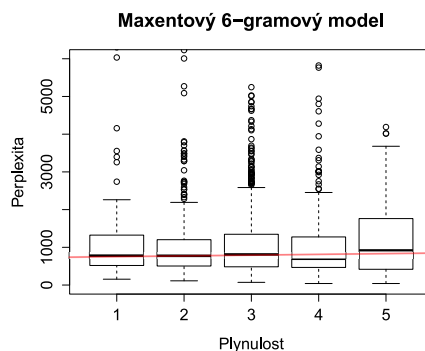
⁵Všechny modely trénovány na netbooku Asus EEE 1201N – Intel Atom 330 1.6 GHz dual core, 2 GB RAM.

3.4 Běžné modely se slovy

Jako první jsme zkusili natrénovat 6-gramové modely se slovy, abychom viděli, jak spolu souvisí perplexita a plynulost u takových modelů a mohli výsledek použít pro další srovnání.

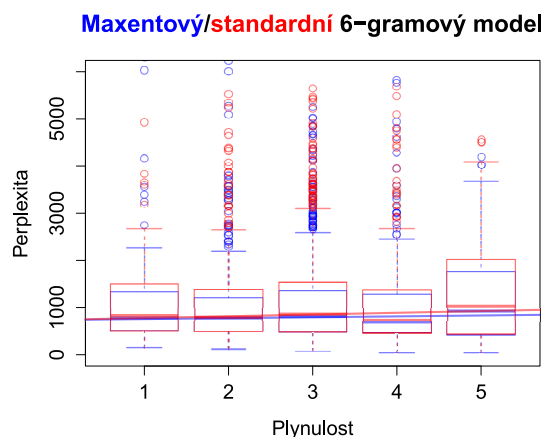

Obrázek 3.1: Standardní 6-gramový model se slovy

Obrázek 3.2: Maxentový 6-gramový model se slovy

Z obou grafů (obrázky 3.1, 3.2) je patrné, že plynulost nekoreluje s perplexitou tak, jak bychom chtěli. Perplexita by měla se zvyšující se plynulostí klesat – čím nižší perplexita, tím lepší a tedy i plynulejší překlad. Na obou grafech však boxploty neklesají, nýbrž kolísají. Dokonce hypotézy hodnocené plynulostí 5 mají rozsah nejčastějších perplexit nejvyšší. To ale může být částečně způsobeno malým počtem hypotéz ohodnocených plynulostí 5.

Obrázek 3.3: Porovnání modelů se slovy

Srovnání ukazuje, že maxentový model dopadl o něco lépe, neboť jednotlivé boxploty mají nižší horní hranici nejčastějších perplexit než v případě standardních modelů. Rozdíly ve spodních hranicích jsou zanedbatelné. I proložená přímka stoupá v případě standardního n -gramového modelu více než v případě maxentového (obrázek 3.3).

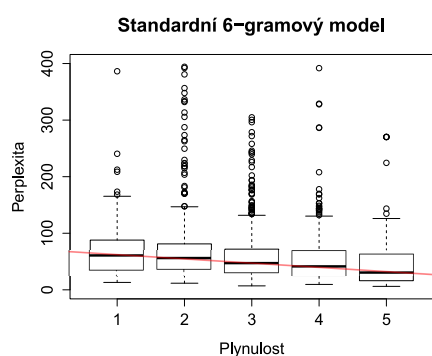
Čas nutný k natrénování se však výrazně liší – natrénování standardního n -gramového trvalo zhruba 3 minuty oproti téměř 12 hodinám u modelu maxentového.

3.5 Rozšířený slovní druh + morfologické značky

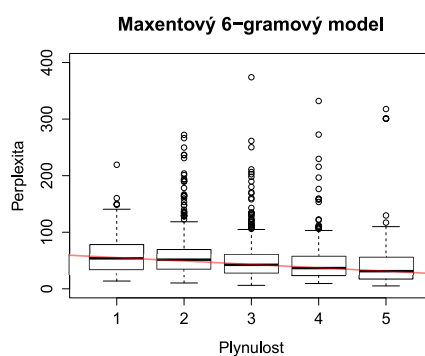
Nyní zkusíme natrénovat model, kde slova nahradíme rozšířeným slovním druhem a všemi morfologickými značkami z výstupu ParZu. Pro oddělení použijeme dvojtečku.

Příklad věty:

Die	unabhängige	Justiz	
ART:Def Fem Akk Sg	ADJA:Pos Fem Akk Sg _	NN:Fem Akk Sg	
und	die	freien	
KON:_	ART:Def Neut Akk Pl	ADJA:Pos Neut Akk Pl _	
Medien	zu	unterdrücken	.
NN:Neut Akk Pl	PTKZU:_	VVINF:_	\$.:_

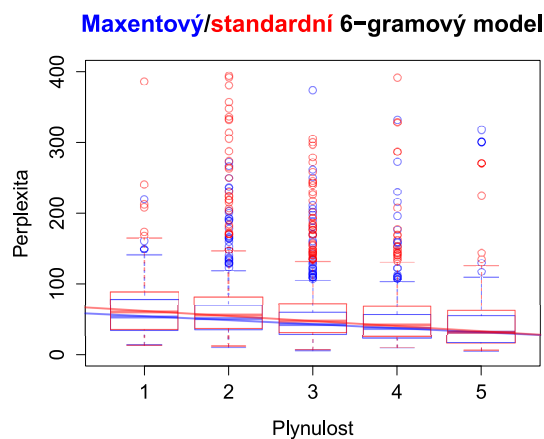

Obrázek 3.4: Standardní 6-gramový model – rozšířený slovní druh + morfologické značky

Obrázek 3.5: Maxentový 6-gramový model – rozšířený slovní druh + morfologické značky

Oba modely (obrázky 3.4, 3.5) dopadly lépe než modely trénované na slovech. Boxploty vykazují lehce klesavou tendenci.

Obrázek 3.6: Porovnání modelů – rozšířený slovní druh + morfologické značky

Maxentové modely opět, co se perplexity týče, dopadají lépe než standardní n-gramové. Avšak proložená přímka klesá u standardních modelů strměji (obrázek 3.6). Z hlediska výpočetních nároků jsou na tom standardní n-gramy oproti maxentovým znovu výrazně lépe – 72 sekund proti takřka 8 hodinám.

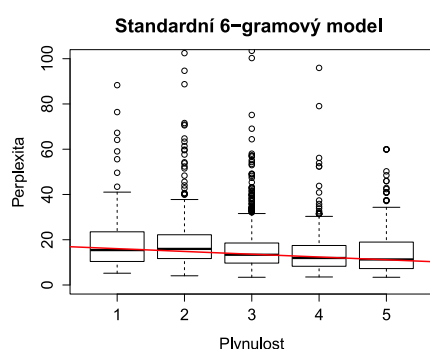
Tyto modely sice obsahují morfologickou analýzu, ale nerozumí jejímu obsahu. Nedokáží rozlišit, zda se sousední jména shodují v rodě, ale už ne v pádě apod. Natrénování maxentového modelu na slovech s rysy, které by vycházely z morfologické analýzy (rod, pád, číslo, ...), rozšíření SRILMu od Taneli Alumäe a Mikko Kurima bohužel neumožňuje a jiné dostupné toolkity, např. Maxent toolkit od LeZhanga, nejsou vhodné z hlediska výpočetních nároků na velká data. Zkusíme proto natrénovat další n-gramové modely, ve kterých nahradíme slova vždy jedním z potencionálních rysů. Takové modely by potom bylo možné kombinovat.

3.6 Rozšířený slovní druh

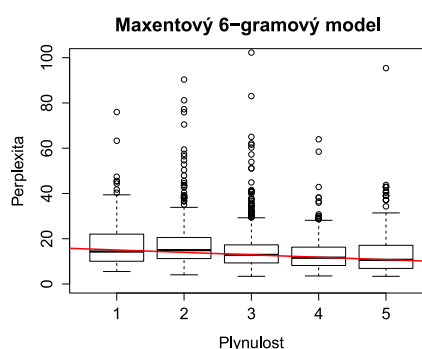
Zkusíme data ještě více zhustit a slova nahradit jen jejich rozšířeným slovním druhem.

Příklad věty:

Die	unabhängige	Justiz	
ART	ADJA	NN	
und	die	freien	
KON	ART	ADJA	
Medien	zu	unterdrücken	.
NN	PTKZU	VVINF	\$.

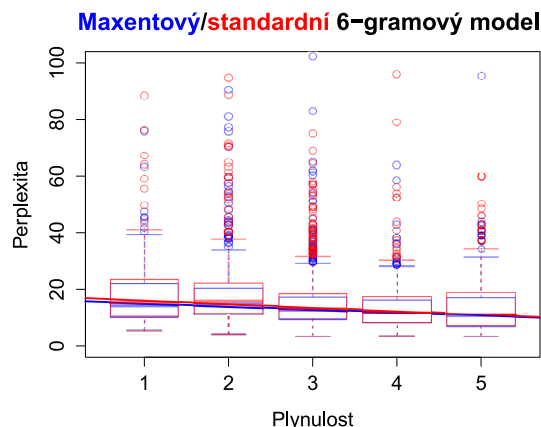

Obrázek 3.7: Standardní 6-gramový model – rozšířený slovní druh

Obrázek 3.8: Maxentový 6-gramový model – rozšířený slovní druh

Modely dopadly (obrázky 3.7, 3.8) o něco hůře než v případě, kdy byl rozšířený slovní druh ještě upřesněn další analýzou. Bez dalšího určení nemůžeme např. kontrolovat správné vyskloňování. Stále je to však lepší než při natrénování na slovech.

Obrázek 3.9: Porovnání modelů – rozšířený slovní druh

V porovnání je na tom maxentový model z hlediska perplexity opět mírně lépe. Stejně jako u předchozích modelů je na tom i proložená přímka, která klesá u standardního n-gramového modelu strměji (obrázek 3.9).

Z hlediska výpočetních nároků to tentokrát není takový rozdíl. Standardní n-gramový model potřeboval pro natrénování 22 sekund, maxentový 14 minut.

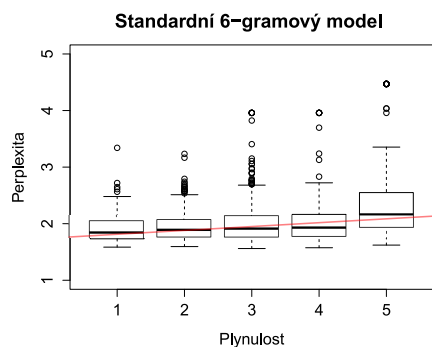
Zde je vidět, nakolik ovlivňuje velikost slovníku dobu trénování maxentových modelů. Oproti modelům se všemi morfologickými značkami potřebovaly standardní n-gramy 3.27x méně času, maxentové 34.29x, což je obrovský rozdíl.

3.7 Rod

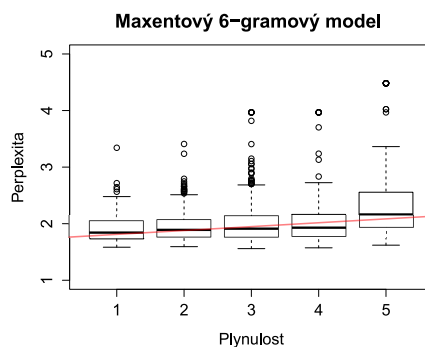
První z modelů s jedinou morfologickou značkou budou modely obsahující rod. Slova budou nahrazena znakem **w**, ke kterému se připojí patřičný rod, lze-li u slova určit. Tím dojde k dalšímu zhuštění dat a velikost slovníku se zmenší na pouhých 4 slova.

Příklad věty:

Die	unabhängige	Justiz	und	die	freien	Medien
wFem	wFem	wFem	w	wNeut	wNeut	wNeut
zu	unterdrücken	.				
w	w	w				

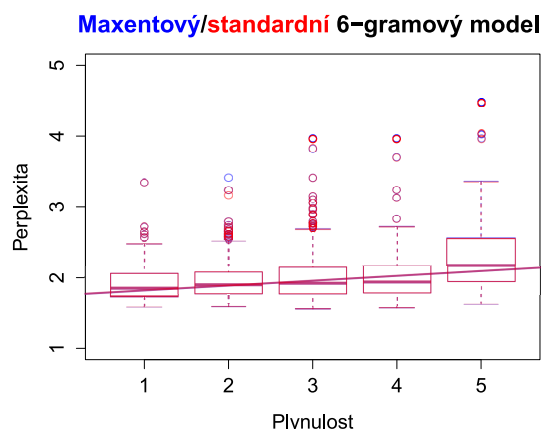

Obrázek 3.10: Standardní 6-gramový model – rod

Obrázek 3.11: Maxentový 6-gramový model – rod

Modely ale dopadly přesně obráceně, než jsme chtěli. Boxploty neklesají, ale stoupají (obrázky 3.10, 3.11). S trochou nadsázky by se dalo říct, že zde čím je perplexita vyšší, tím je lepší plynulost. Ovšem skutečnost je taková, že perplexita pro plynulosti 1-4 vyšla velmi podobně a nejsme pouze na základě ní schopni rozlišit, o kterou plynulost by se mělo jednat.

Obrázek 3.12: Porovnání modelů – rod

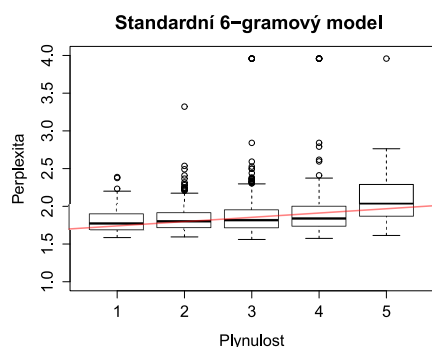
Rozdíl mezi standardními a maxentovými n -gramovými modely je prakticky nezatelný (obrázek 3.12). Stejně je tomu tentokrát i u výpočetních nároků. Standardní n -gramy potřebovaly k natrénování 3 sekundy, maxentové n -gramy pak sekundy 4.

3.7.1 Rod stejný s předchozím

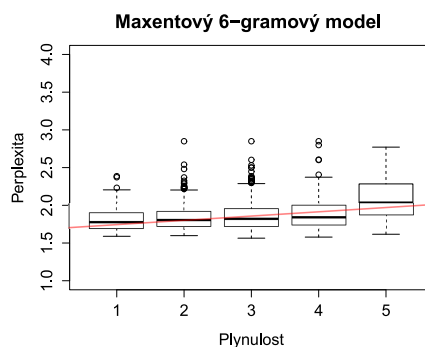
Ačkoliv modely pouze s rodem nebyly úspěšné, zkusíme ještě slova nenahrazovat jenom rodem daného slova, ale pokusíme se sledovat, zda se rody za sebou shodují. Slova tedy nahradíme opět písmenem **w**, k němuž přidáme slovo **rod**, lze-li u slova určit, a slovo **stejně**, pokud lze jednak rod u slova určit a jednak, pokud se rod shoduje s předchozím slovem.

Příklad věty:

Die	unabhängige	Justiz	und	die	freien	Medien
wrod	wstejny	wstejny	w	wrod	wstejny	wstejny
zu	unterdrücken	.				
W	W	W				

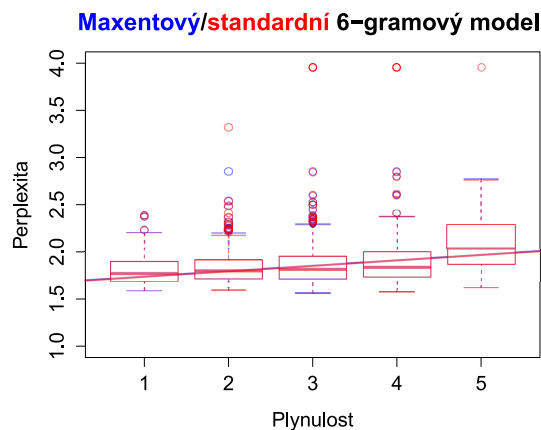

Obrázek 3.13: Standardní 6-gramový model – rod stejný s předchozím

Obrázek 3.14: Maxentový 6-gramový model – rod stejný s předchozím

Výsledky jsou ale stejně špatné jako v případě samotného rodu. Grafy se sobě velmi podobají (obrázek 3.13, 3.14).

Obrázek 3.15: Porovnání modelů – rod stejný s předchozím

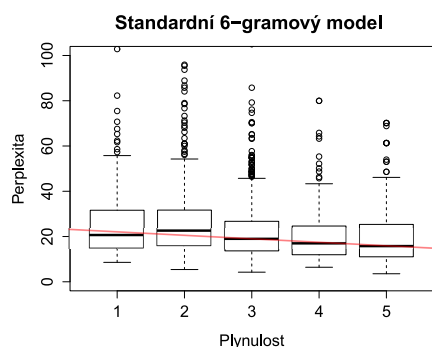
Rozdíly mezi standardním n-gramovým a maxentovým n-gramovým modelem je taktéž nepatrný (obrázek 3.15). Doba nutná k natrénování obou typů byla v tomto případě shodně 3 sekundy.

3.7.2 S rozšířeným slovním druhem

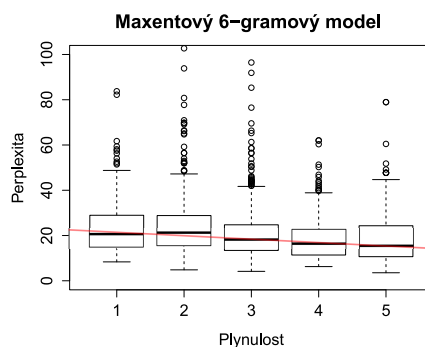
Jelikož samotný rod byla pro model nedostatečná informace, zkusíme namísto písmene w slova nahrazovat rozšířeným slovním druhem a k němu přidávat za dvojtečku rod.

Příklad věty:

Die	unabhängige	Justiz	und	die	freien	Medien
ART:Fem	ADJA:Fem	NN:Fem	KON	ART:Neut	ADJA:Neut	NN:Neut
zu	unterdrücken	.				
PTKZU	VVIN	\$.				

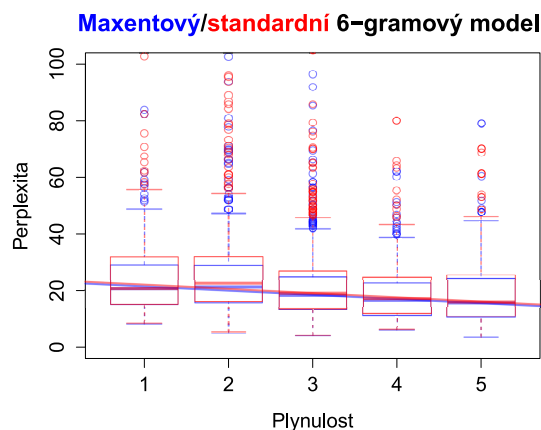

Obrázek 3.16: Standardní 6-gramový model – číslo

Obrázek 3.17: Maxentový 6-gramový model – číslo

S rozšířeným slovním druhem už modely dopadly lépe, přesto perplexita s rostoucí plynulostí neklesá nijak výrazně, což dokazuje proložená přímka (obrázky 3.16, 3.17).

Obrázek 3.18: Porovnání modelů – rozšířený slovní druh + rod

Ve srovnání jsou oba typy modelů na tom podobně, maxentové dostávaly jen o něco málo nižší perplexitu (obrázek 3.18). Z hlediska výpočetní náročnosti je ale rozdíl velký – 36 sekund standardní n-gramový model naproti 27 minutám u modelu maxentového.

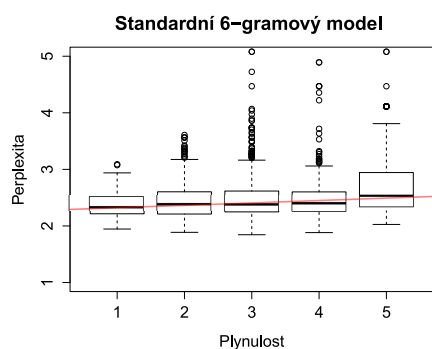
3.8 Číslo

Stejně modely zkusíme natrénovat i v případě čísla. Jako první znovu zkusíme, zda bude modelu postačovat informace pouze o čísle daného slova tj. **wSg**, **wPl**

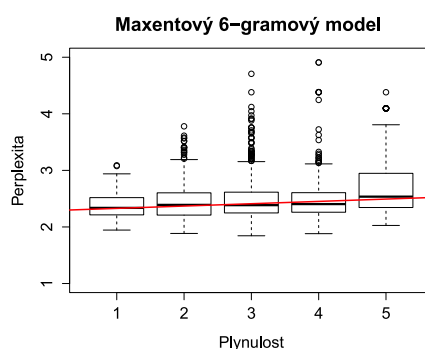
nebo **w**.

Příklad věty:

Die	unabhängige	Justiz	und	die	freien	Medien
wSg	wSg	wSg	w	wPl	wPl	wPl
zu	unterdrücken	.				
w	w	w				

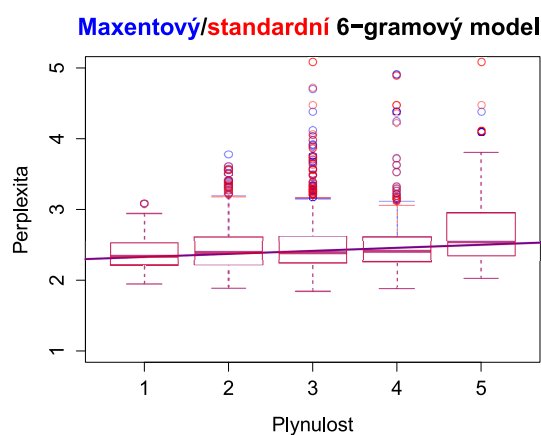

Obrázek 3.19: Standardní 6-gramový model – číslo

Obrázek 3.20: Maxentový 6-gramový model – číslo

Výsledky ale dopadly obdobně špatně jako v případě rodu. Pomocí perplexity nejsme schopni rozlišit, o jakou plynulost by se mělo jednat (obrázky 3.19, 3.20).

Obrázek 3.21: Porovnání modelů – číslo

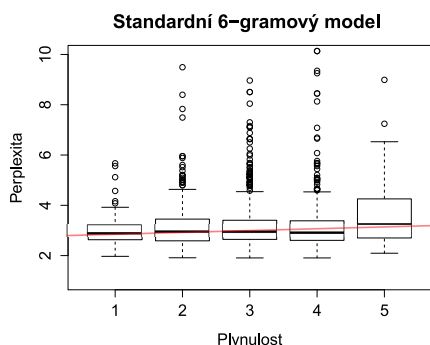
Oba typy modelů dopadly takřka stejně (obrázek 3.21). Stejná byla i doba nutná k natrénování – shodně po třech sekundách.

3.8.1 Přidání osoby

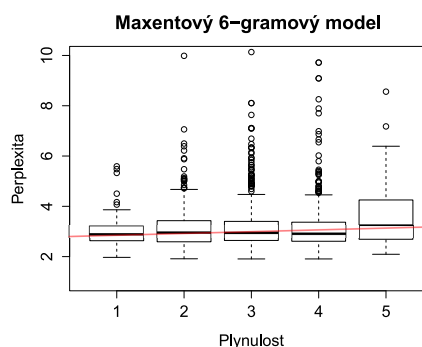
Číslo se bude často pojít s nějakou osobou. Zkusíme proto tuto informaci k číslu přidat. Slovo nahradíme písmenem **w**, poté bude následovat osoba a číslo, jdou-li u daného slova určit.

Příklad věty:

Zur	Belohnung	erhielt	Pakistan	von	Amerika
w	wSg	w3Sg	wSg	w	wSg
finanzielle	Unterstützung	und	Waffen	.	
wSg	wSg	w	wPl	w	

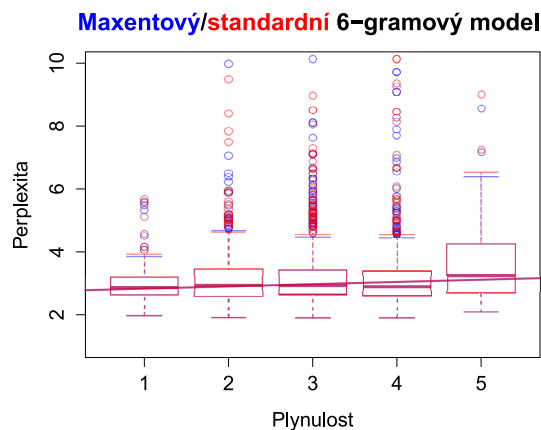

Obrázek 3.22: Standardní 6-gramový model – osoba + číslo

Obrázek 3.23: Maxentový 6-gramový model – osoba + číslo

Modely ale nedopadly o nic lépe. Proložené přímky opět mírně stoupají, namísto aby klesaly (obrázky 3.22, 3.23).

Obrázek 3.24: Porovnání modelů – osoba + číslo

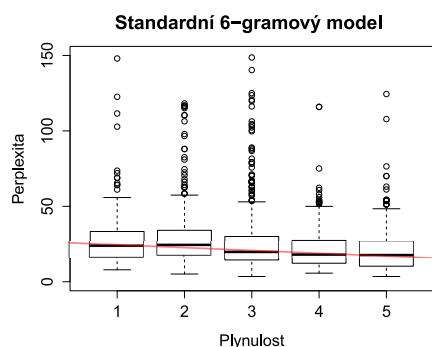
Ve srovnání obou typů modelů opět nejsou patrné výrazné rozdíly (obrázek 3.24). Z hlediska výpočetních nároků se ale tentokrát trochu liší. Standardní n-gramové potřebovaly k natrénování 4 sekundy, maxentové 11 sekund.

3.8.2 S rozšířeným slovním druhem

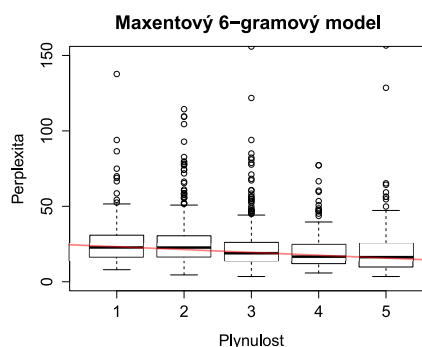
Vzhledem k tomu, že přidání osoby žádné patrné zlepšení nepřineslo, zkusíme znovu přidat rozšířený slovní druh. Slova tedy budeme nahrazovat jejich druhem a číslem, lze-li určit.

Příklad věty:

Zur	Belohnung	erhielt	Pakistan	von	Amerika
APPRART	NN:Sg	VVFIN:Sg	NE:Sg	APPR	NE:Sg
finanzielle	Unterstützung	und	Waffen	.	
ADJA:Sg	NN:Sg	KON	NN:Pl	\$.	

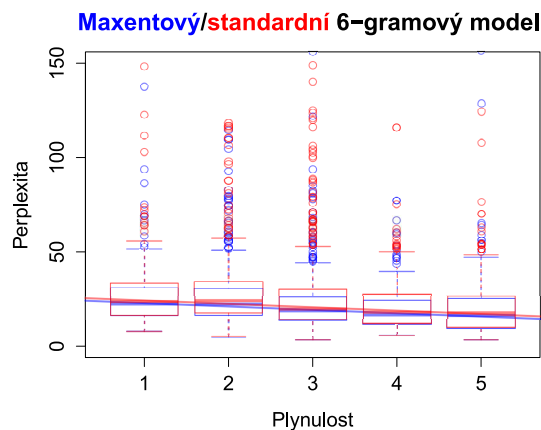

Obrázek 3.25: Standardní 6-gramový model – rozšířený slovní druh + číslo

Obrázek 3.26: Maxentový 6-gramový model – rozšířený slovní druh + číslo

Modely s rozšířeným slovním druhem (obrázky 3.25, 3.26) dopadly znovu lépe. Ovšem výsledky stále nejsou nijak dobré.

Obrázek 3.27: Porovnání modelů – rozšířený slovní druh + číslo

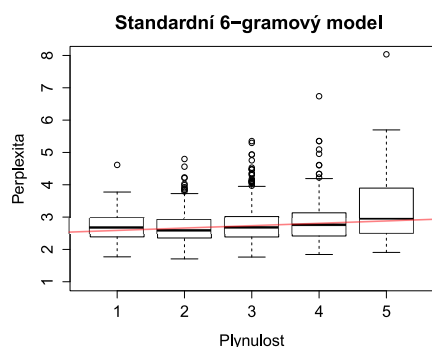
V porovnání dostávaly maxentové modely o něco nižší perplexitu (obrázek 3.27). Čas potřebný k natrénování byl u standardních n-gramových modelů 33 s, u maxentových 24 minut.

3.9 Pád

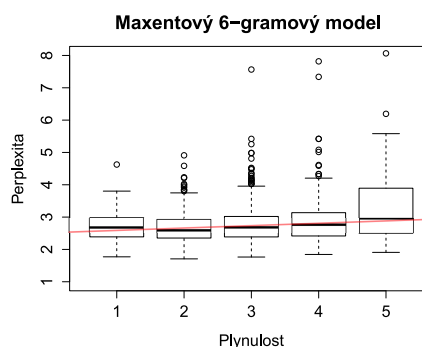
Jako poslední zkusíme ještě natrénovat modely, kde slova nahradíme znovu písmenem **w** a přidáme k němu pád, lze-li u daného slova určit.

Příklad věty:

Zur	Belohnung	erhielt	Pakistan	von	Amerika
wDat	w	w	wNom	wDat	wDat
finanzielle	Unterstützung	und	Waffen	.	
wAkk	wAkk	w	wAkk	w	

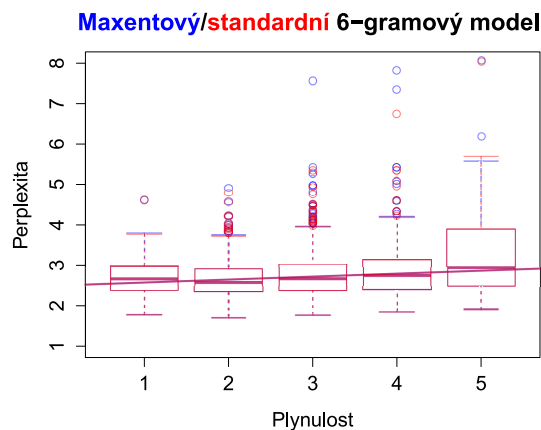

Obrázek 3.28: Standardní 6-gramový model – pád

Obrázek 3.29: Maxentový 6-gramový – pád

Výsledky opět nejsou dobré (obrázky 3.28, 3.29) a jen potvrzují, že poskytnutí modelu značek pouze z jedné morfologické kategorie je nedostatečná informace.

Obrázek 3.30: Porovnání modelů – pád

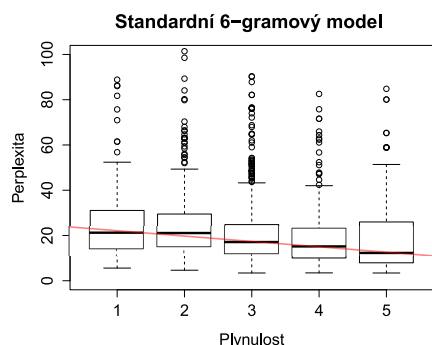
V porovnání jsou taktéž standardní n-gramové modely s modely maximálně entropie srovnatelné, bez větších rozdílů (obrázek 3.30). Natrénování trvalo shodně 4 sekundy.

3.9.1 S rozšířeným slovním druhem

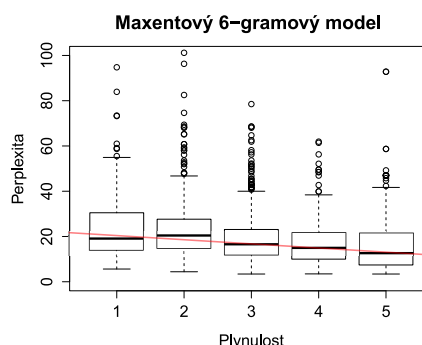
Jako v případech předchozích modelů se značkami z jedné morfologické kategorie, zkusíme ještě přidat k pádu ještě rozšířený slovní druh.

Příklad věty:

Zur	Belohnung	erhielt	Pakistan	von	Amerika
APPRART:Dat	NN	VVFIN	Ne:Nom	APPR:Dat	NE:Dat
finanzielle	Unterstützung	und	Waffen	.	
ADJA:Akk	NN:Akk	KON	NN:Akk	\$.	

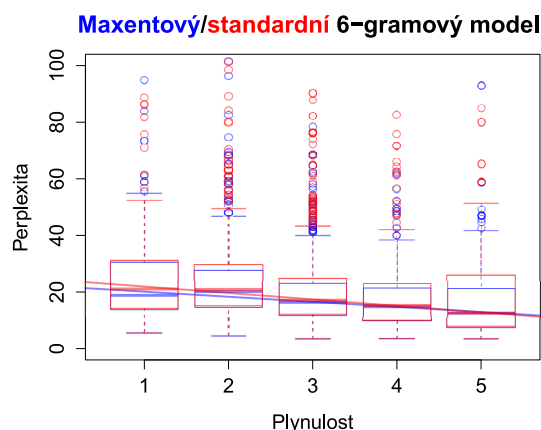

Obrázek 3.31: Standardní 6-gramový model – rozšířený slovní druh + pád

Obrázek 3.32: Maxentový 6-gramový model – rozšířený slovní druh + pád

Zlepšení je znatelné (obrázky 3.31, 3.32) a podobá se prozatím nejlepšímu modelu s rozšířeným slovním druhem a všemi morfologickými značkami. Výsledky jsou ale nejpříznivější v rámci modelů se značkami jedné morfologické kategorie s rozšířeným slovním druhem.

Obrázek 3.33: Porovnání modelů – rozšířený slovní druh + pád

Maxentové modely dopadly o něco lépe a zvláště hypotézy hodnocené plynulostí 5 posunuly v perplexitě níže, což je správně. Nicméně proložená přímka je strmější u standardních n-gramů (obrázek 3.33). Výpočetní nároky se ale výrazně liší – 34 sekund v případě standardních n-gramových modelů oproti 27 minutám v případě modelů maxentových.

3.10 Shrnutí

Zde uvedeme všechny naměřené hodnoty do tabulky. Tabulka bude obsahovat od každého modelu Pearsonův korelační koeficient⁶, Spearmanův korelační koeficient⁷ a čas potřebný k natrénování.

Model	Pearsonův koeficient		Spearmanův koeficient		Čas trénování	
	standardní	maxentový	standardní	maxentový	standardní	maxentový
Slova	0.05	0.05	-0.004	-0.01	3 min	12 hod
RSD + všechny značky	-0.03	0.04	-0.20	-0.22	72 s	8 hod
RSD	0.05	0.03	-0.20	-0.21	22 s	14 min
Rod	0.15	0.15	0.16	0.16	3 s	4 s
Rod stejný s předchozím	0.15	0.14	0.21	0.21	3 s	3 s
RSD + rod	0.04	0.03	-0.19	-0.20	36 s	27 min
Číslo	0.07	0.10	0.11	0.11	3 s	3 s
Osoba + číslo	0.06	0.09	0.67	0.68	4 s	11 s
RSD + číslo	0.03	0.02	-0.19	-0.21	33 s	24 min
Pád	0.15	0.15	0.15	0.15	4 s	4 s
RSD + pád	0.04	0.02	-0.23	-0.24	34 s	27 min

Tabulka 3.3: Shrnutí výsledků modelů s morfologickými značkami

U obou korelačních koeficientů bychom rádi dosáhli záporné hodnoty a v nejlepším případě blížící se -1. Pearsonův korelační koeficient má jedinou zápornou hodnotu u standardního n-gramového modelu trénovaného na rozšířeném slovním druhu a všech morfologických značkách. Hodnota je ale malá a nemůžeme z ní přímo usuzovat existenci lineární závislosti mezi perplexitou a plynulostí.

Spearmanův koeficient má záporných hodnot už více. Jedná se o hodnoty u modelů s rozšířeným slovním druhem. Hodnocení Spearmanovým koeficientem více-méně koresponduje s našimi úsudky z grafického znázornění. Jako nejlepší vyšel maxentový model s rozšířeným slovním druhem a pádem.

Je zajímavé, že maxentové modely v rámci hodnocení Pearsonovým korelačním koeficientem nepřinášely takřka žádné zlepšení, dokonce byly naopak v některých případech horší. U Spearmanova koeficientu však zlepšení u úspěšných modelů (myšleno modelů se záporným Spearmanovým koeficientem) nastalo vždy, byť jen minimální.

Na základě výpočetních nároků jsou na tom ale maxentové modely často až mnohonásobně hůře, přičemž jejich přínos pro naše experimenty nebyl dle naměřených výsledků (3.3) nijak velký.

⁶Udává vztah mezi dvěma veličinami. Nabývá hodnot $< -1, 1 >$, přičemž 1 značí závislost přímou a -1 závislost nepřímou. Hodnota 0 indikuje, že vztah mezi veličinami nelze vyjádřit lineární funkcí.

⁷Nabývá hodnot jako Pearsonův korelační koeficient. Spearmanův ale vyjadřuje, zda vztah mezi veličinami lze vyjádřit monotonní funkcí.

4. Modely s vlastní množinou rysů

Problémy s německou gramatikou jsme se prozatím snažili řešit nahrazením slov morfologickými značkami. Modely s rozšířeným slovním druhem + morfologická analýza dopadly sice lépe než běžné modely trénované na slovech, přesto zlepšení není nijak výrazné. V následující kapitole se proto pokusíme upustit od n-gramů a postihnout gramatiku z jiné stránky – vlastní množinou rysů.

4.1 Zdrojová data

Pro následující experimenty používáme stejná data s ručně hodnocenou plynulostí jako v předchozí kapitole. Zde jsme je rozdělili na dva díly. Polovina tj. 1045 hodnocení překladových hypotéz se použije jako vývojová sada a druhá polovina jako sada testovací. Hypotézy byly rozděleny s ohledem na hodnocení plynulosti tak, aby vývojová i testovací množina vět obsahovala stejný počet hypotéz hodnocených plynulostí 1, 2, ..., 5 (až na liché počty hypotéz některých plynulostí). Následující tabulka 4.1 ukazuje přesné počty hypotéz a jejich rozdělení:

Plynulost	Celkem hypotéz	Vývojová sada	Testovací sada
1	150	75	75
2	445	222	223
3	932	466	466
4	387	194	193
5	176	88	88
CELKEM	2090	1095	1095

Tabulka 4.1: Rozdělení hodnocení hypotéz na vývojová a testovací data

Vzhledem k tomu, že budou rysy vycházet z německé gramatiky, budeme často potřebovat znát hranice klauzí dané věty. Určit klauze z hypotézy, která není gramaticky správně, je však obtížné – parser je v takovém případě zmatený a neudělá větný rozbor správně. Na základě toho používáme identifikované klauze z výchozího anglického textu, který je gramaticky správně, a na německé je pak převádíme pomocí zarovnání na úrovni slov.

4.2 Vlastní rysy

Vlastní množina rysů sestává především z gramatických jevů, které n-gramy nemají možnost zachytit. Jedná se hlavně o tvorbu větného rámce. Mimo to ale budeme zkoumat, zda se ve větě třeba nevyskytuje více určitých sloves nebo naopak sloveso úplně chybí.

Celkem jsme sestavili následujících 16 rysů, u kterých vysvětlíme, jak fungují a co kontrolují, neboť ačkoliv jejich názvy intuitivně funkci napovídají, může být omezena jen na některé případy.

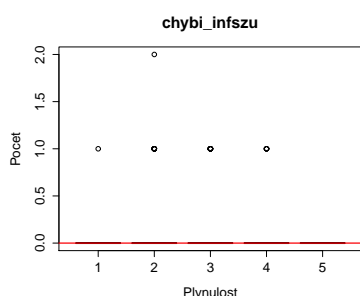
1. `chybi_infszu` – kontroluje, zda byla klauze uvozena spojkou vyžadující infinitiv s *zu* (rozšířený slovní druh *KOUI*¹), typicky se jedná o zkrácené vedlejší věty, a sleduje, zda ve větě takový infinitiv byl
2. `chybi_podmet` – označuje skutečnost, že se v klauzi nevyskytlo slovo v prvním pádě
3. `chybi_vfin` – v klauzi chybí určité sloveso
4. `chybi_sum` – sčítá hodnoty všech rysů typu `chybi_*`
5. `inf_po_vm_neni_na_konci` – kontroluje, zda se za infinitivem po modálních slovesech nevyskytlo ještě další slovo mimo sloves
6. `infszu_neni_na_konci` – byla-li spojka vyžadující infinitiv s *zu* a zároveň se za infinitivem ještě vyskytlo další slovo mimo sloves
7. `vv_sloveso_neni_na_konci` – po podřadících spojkách (*KOUS*, *PRELS*, *PRELAT*) kontroluje, zda po určitém slovesu nešlo ještě další slovo mimo sloves
8. `pp_neni_na_konci` – pokud věta obsahovala pomocné sloveso, očekáváme přičestí minulé a kontrolujeme proto, zda se za ním ještě nevyskytlo další slovo mimo sloves
9. `neni_na_konci_sum` – sčítá hodnoty všech rysů typu `*_neni_na_konci`
10. `pp_bez_av` – bylo-li ve větě přičestí minulé bez pomocného slovesa a zároveň nebyla před přičestím minulým souřadící spojka, která by mohla oddělovat dvě věty se dvěma přičestími minulými, ale pomocným slovesem jen v první z nich (*např.: Ich habe gekocht und gelernt.*)
11. `neshoda_podmet_prisudek` – sledujeme výskyt prvního slova v nominativu nebo prvního slovesa, od těchto prvních výskytů si zapamatujeme číslo a osobu (u podstatných jmen ručně nastavíme, že se jedná o třetí osobu), pokud se nenajde shoda v čísle a osobě mezi prvním nalezeným nominativem a slovesem, pak daná klauze dostane tento rys
12. `vice_osob` – funguje stejně jako předchozí, jenom s jiným vyhodnocením – tj. tehdy, když po první nalezené osobě nalezneme ještě další (samozřejmě v prvním pádě)
13. `vice_vfin` – indikuje výskyt více určitých sloves v jedné klauzi
14. `vice_sum` – sčítá hodnoty všech rysů typu `vice_*`

¹ParZu používá pro označení rozšířeného slovního druhu Stuttgart/Tübinger Tagsets ZDROJ <http://www.coli.uni-saarland.de/projects/sfb378/negra-corpus/stts.asc>

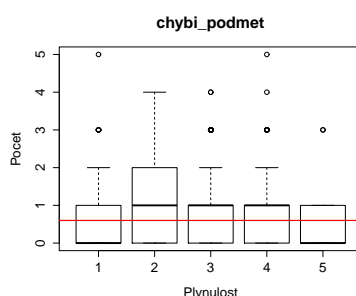
15. **root** – projde větný rozbor z výstupu ParZu a spočítá počet kořenů, je-li totiž věta gramaticky správně, nalezneme kořen pouze jeden, v opačném případě je jich více a představují pomyslný počet chyb ve větě
16. **sum** – sčítá hodnoty všech předchozích rysů včetně rysu **root**

Pomocí programu Chyby, který vzniknul k této práci, jsme změřili na vývojových datech korelaci každého rysu s ručně hodnocenou plynulostí. Každý rys kromě rysů součtových a rysu **root** jsou určovány pro každou klauzi zvlášť a mohou v ní vždy dostat jen hodnotu **true/false**. Rysy celé věty jsou pak součtem hodnot rysů ze všech klauzí – přičteme vždy jedničku, když daný rys nabyl v klauzi hodnoty **true**.

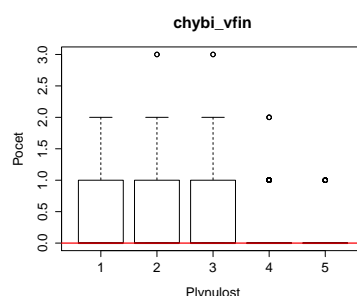
4.2.1 Rysy typu chybi_*

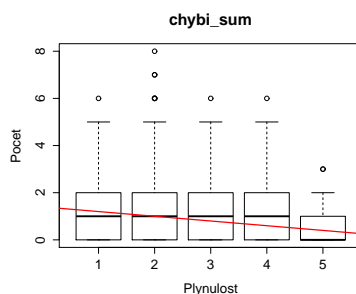
Obrázek 4.1: Korelace hodnoty rysu chybi_infszu a plynulosti

Obrázek 4.2: Korelace hodnoty rysu chybi_podmet a plynulosti

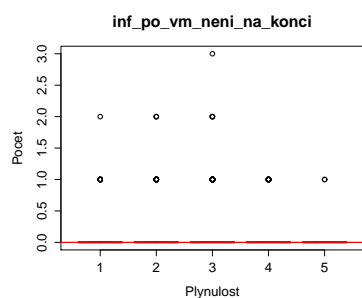
Obrázek 4.3: Korelace hodnoty rysu chybi_vfin a plynulosti

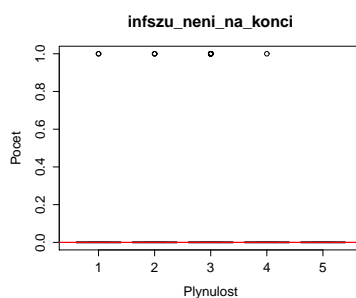
Obrázek 4.4: Korelace součtového rysu chybi_sum a plynulosti

Jednotlivé rysy samostatně neukázaly závislost s plynulostí (obrázky 4.1, 4.2, 4.3). V součtu je u hypotéz s plynulostí 5 medián na nule, což je správně, neboť tyto hypotézy by měly být úplně bez chyb (obrázek 4.4). Hodnoty nad nulou jsou způsobené jednak díky chybám v hranicích klauzí, protože se v nich spoléháme na identifikaci klauzí anglických a na zarovnání slov. Jednak také díky chybám při morfologické analýze z ParZu a samozřejmě také díky speciálním případům, se kterými náš program na vyhledávání hodnot rysů, nepočítá.

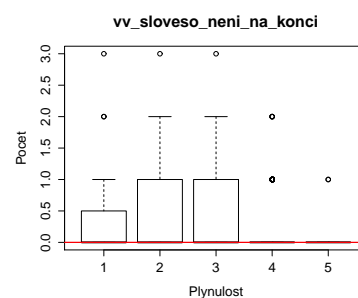
4.2.2 Rysy typu *_neni_na_konci

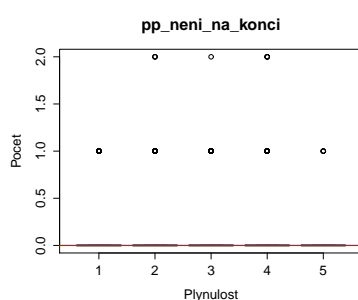
Obrázek 4.5: Korelace hodnoty rysu `inf_po_vm_neni_na_konci` a plynulosti

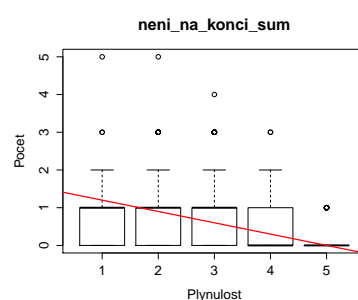
Obrázek 4.6: Korelace hodnoty rysu `infszu_neni_na_konci` a plynulosti

Obrázek 4.7: Korelace hodnoty rysu `vv_sloveso_neni_na_konci` a plynulosti

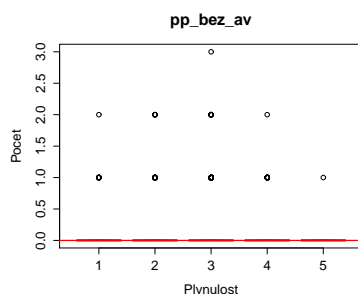
Obrázek 4.8: Korelace hodnoty rysu `pp_neni_na_konci` a plynulosti

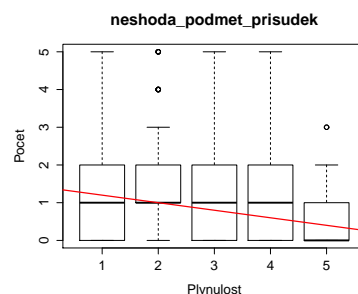
Obrázek 4.9: Korelace součtového rysu `neni_na_konci_sum` a plynulosti

Zde je situace podobná jako u předchozí skupiny rysů. Jednotlivé rysy samostatně (obrázky 4.5, 4.6, 4.7, 4.8) mají mediány na nule. U součtového rysu (obrázek 4.9) alespoň hypotézy s hodnocením plynulosti 5 dostávaly oproti ostatním plynulostem častěji nulu.

4.2.3 Rysy `pp_bez_av` a `neshoda_podmet_prisudek`

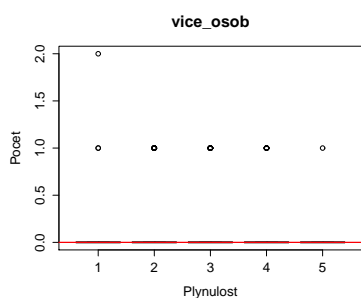
Obrázek 4.10: Korelace hodnoty rysu `pp_bez_av` a plynulosti

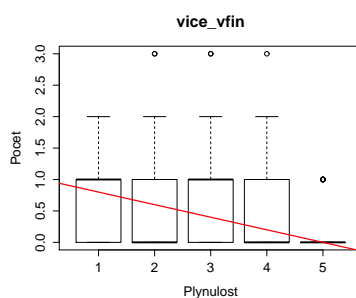
Obrázek 4.11: Korelace hodnoty rysu `neshoda_podmet_prisudek` a plynulosti

Oba rysy opět nevykazují samostatně souvislost s plynulostí (obrázky 4.10, 4.11).

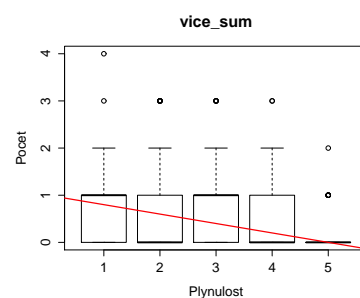
4.2.4 Rysy typu vice_*

Obrázek 4.12: Korelace hodnoty rysu vice_osob a plynulosti

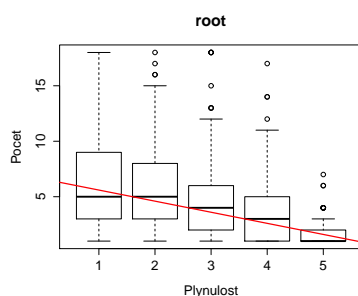
Obrázek 4.13: Korelace hodnoty rysu vice_vfin a plynulosti

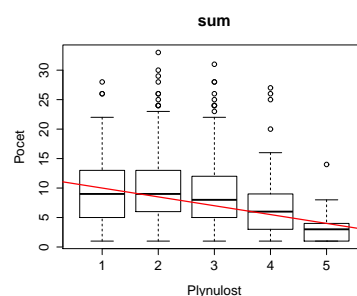
Obrázek 4.14: Korelace součtového rysu vice_sum a plynulosti

Shodně dopadly i rysy typu vice_*. Mediány rysu vice_osob jsou nulové (obrázek 4.12). U rysu vice_vfin mediány kolísají mezi nulou a jedničkou (obrázek 4.13), stejně jako i u součtového rysu (obrázek 4.14).

4.2.5 Rysy sum a root

Obrázek 4.15: Korelace hodnoty rysu root a plynulosti

Obrázek 4.16: Korelace hodnoty rysu sum a plynulosti

Oba rysy vykazují závislost jejich hodnot s plynulostí (obrázky 4.15, 4.16). Mediány mají pro různé plynulosti odlišné hodnoty (až na plynulosti 4 a 5). V následujících experimentech proto zkusíme, zda se dá predikovat plynulost třeba jen na základě mediánu vypočteného pro jednotlivé plynulosti v trénovacích datech.

4.2.6 Přesnost určení rysů

Jak jsme již zmínili, určování rysů se musí spoléhat na další výstupy nástrojů, které taktéž nepracují bezchybně. Abychom alespoň orientačně věděli, jak přesné určení rysů je, analyzovali jsme ručně 15 náhodných vět a kontrolovali, zda se hodnota rysu shoduje se skutečností. V rámci ruční kontroly jsme přišli na to, že spoustu chyb v určení zapříčiňuje špatná identifikace slovního druhu parserem ParZu. K chybě dochází především z důvodu, že německé hypotézy jsou psané pouze malými písmeny. V němčině ale často právě velké písmeno rozhodne o tom, zda se jedná o sloveso nebo podstatné jméno, např. *zahlen* *x* *Zahlen*.

Příklad ruční analýzy:

in vielen ländern , aber die politischen parteien sich schwer vorstellen , daß solche debatten auch .

ok	chybi_infszu:0	-1	chybi_podmet:1
	chybi_sum:1	+1	chybi_vfin:0
ok	inf_po_vm_neni_na_konci:0	ok	infszu_neni_na_konci:0
	neni_na_konci_sum:0	ok	neshoda_podmet_prisudek:1
ok	pp_bez_av:0	ok	pp_neni_na_konci:0
	root:3		sum:5
ok	vice_osob:0		vice_sum:0
ok	vice_vfin:0	ok	vv_sloveso_neni_na_konci:0

Ve sloupci nalevo od názvu rysu je uvedeno stanovisko – ok označuje souhlas, kladná hodnota udává, o kolik měla být hodnota rysu vyšší, záporná udává opak tj. o kolik měla být hodnota nižší. Součtové rysy hodnoceny nebyly, neboť vychází z ostatních. Stejně jako rys `root` nebyl hodnocen, neboť ten stanovujeme pouze na základě výstupu z ParZu.

Stanovení, zda je některý rys správně či špatně, je někdy sporné, neboť mnoho hypotéz nedává smysl a spoustu věcí tak musíme jen odhadovat. V této hypotéze například nevíme, zda se jedná o dvě nebo tři klauze, proto jsme rys `chybi_vfin` mohli ohodnotit jako +1 nebo +2. Zde jsme zvolili +1, pokud bychom ohodnotili jako +2, pak bychom zase u `chybi_podmet` museli namísto -1 zvolit ok.

Vyhodnocení jsme poté stanovili jako součet hodnot rysů, jaké byly stanoveny programem, a součet hodnot, jaké měly být ve skutečnosti. Podílem jsme pak získali číslo okolo 53 %. Toto číslo ale udává jen úspěšnost rysů, které nabyly hodnoty vyšší než nula. Abychom zohlednili i rysy, které měly být hodnocené nulou a nulu dostaly, zvýšíme všem rysům hodnocení o jedna. Hodnoty znovu sečteme a vydělíme. Výpočet udává necelých 87 %.

4.3 Princip experimentů

Princip experimentů bude následující:

- identifikovat německé klauze v hypotézách na základě anglických s využitím zarovnání na úrovni slov, jako trénovací data použijeme vývojovou sadu ohodnocených hypotéz
- provést morfologickou analýzu a pokusit se o větný rozbor hypotéz
- pokusit se vyhledat některé gramatické chyby a použít je jako rysy
- natrénovat maxentový a mediánový² model s těmito rysy
- provést stejný postup na testovacích datech a modely otestovat

²Mediánovým modelem rozumíme model pro náš klasifikátor hodnotící jen na základě mediánů

Pro identifikaci klauzí vzniknul k bakalářské práci program Klauze, který na základě anglických klauzí a zarovnání na úrovni slov identifikuje klauze německé a vydá na výstup jejich hranice. Ze zarovnání bereme jen ty nejvíce jisté shody (int?), neboť nám nejde o kompletní zarovnání, ale jen o hranice klauzí. Na základě anglických klauzí jsou nejdříve slova roztržena podle zarovnání do klauzí. Slova v klauzích se potom setřídí podle pořadí, v jakém byly v hypotéze. Poté se dle minimálního a maximálního indexu slova (počítáno zleva od nuly) rozhoduje, zda se jedná o větu vloženou nebo zda má začínat až pozdějším slovem, neboť se kryje s větou předchozí. Tímto způsobem se určí hranice klauzí tak, aby zahrnuly všechna slova ve větě.

Na morfologickou analýzu a větný rozbor použijeme opět parser ParZu. Tentokrát ale využijeme ještě dalších informací, které poskytuje. Zkusíme využít v náš prospěch i skutečnosti, že u gramaticky špatné věty postaví větný rozbor chybně (pro rys `root`).

Pro hledání chyb v jednotlivých klauzích jsme stvořili program Chyby. Ten se na základě provedené analýzy z ParZu a hranic klauzí snaží určit některé gramatické chyby, pro celou větu pak vydá tyto chyby jako součet všech klauzí. Výstupem je soubor ve formátu ihned použitelném pro natrénování v Maxent Toolkitu od Le Zhanga. Za pomoci rysů vycházejících z gramatiky se budeme snažit predikovat plynulost. Výstupní formát bude tedy např. následující:

1	chybi_vfin:2	pp_bez_av:3	chybi_infszu:1
4	chybi_vfin:0	pp_bez_av:0	chybi_infszu:1
2	chybi_vfin:1	pp_bez_av:2	chybi_infszu:0

Jak vidíme z příkladu, druhý řádek nám říká, že hypotéza hodnocená plynulostí 4 má hodnotu rysu `chybi_vfin` 0, `pp_bez_av` 0 a `chybi_infszu` 1.

Maxentové modely budeme trénovat v MaxentToolkitu (ZDROJ) od Le Zhanga. Pro určení vah rysů využijeme výchozího nastavení tj. metody LBFGS.

V úvodním seznamu kroků této sekce jsme se zmínili o mediánovém modelu. U korelací rysů `root` a `sum` jsme uvedli, že zkusíme, zda lze plynulost predikovat jen na základě mediánů jednotlivých plynulostí. Za tímto účelem jsme vytvořili vlastní takový klasifikátor. Z trénovacích dat si vypočítá pro každý rys a každou plynulost medián. Souhrn mediánů je pak zapsán jako model. Při testování vycházíme z těchto mediánů – každý rys vydá jeden návrh plynulosti, tyto návrhy zprůměrujeme a dostaneme výslednou navrhovanou plynulost. Pokud jsou mediány některého z rysů u dvou plynulostí stejné, zvýšíme ten, který patří horší plynulosti, o jedna. Vstupní formát je shodný s formátem pro maxentové modely.

4.4 Způsob vyhodnocení

U obou typů modelů budeme vyhodnocovat hlavně přesnost predikce tj. procentuálně vyjádříme, v kolika případech se model trefil do správné plynulosti. Mimo to budeme ještě zkoumat, v kolika případech se plynulost navrhovaná modelem lišila od skutečnosti jen o 1. Abychom ale mohli brát tento údaj v potaz, vypíšeme vždy ještě počty jednotlivých plynulostí, které model nabídl. Pokud

bychom tyto počty nezohlednili, mohlo by se stát, že model bude slepě tipovat vždy plynulost 3, kterých je nejvíce (44.6 %). Potom by lišící se o jedna byly hypotézy s plynulostí 2 a 4, kterých je dohromady 38 %. Dopředu proto stanovíme, že údaj, kdy se navrhovaná plynulost od skutečnosti lišila jen o jedna, budeme brát v potaz pouze za předpokladu, že model nabídnul každou plynulost alespoň jednou.

4.5 Modely se všemi rysy

Jako první zkusíme natrénovat modely se všemi šestnácti rysy.

		Maxentový model	Mediánový model
	přesnost	41.24 %	28.23 %
	lišící se o 1	38.85 %	47.94 %
počty	1	0	0
plynulostí	2	278	0
	3	767	245
	4	0	727
	5	0	73

Tabulka 4.2: Naměřené hodnoty modelů se všemi rysy

Přesnost obou modelů je nižší než, kdybychom slepě tipovali samé trojky (44.6 % – tuto hodnotu budeme dále označovat jako *baseline*). Ani jeden z modelů nenabídnul každou plynulost alespoň jednou, a proto dle stanoveného kritéria, nebereme údaj lišící se o 1 jako relevantní (tabulka 4.2).

4.6 Modely se součtovými rysy

Při znázorňování korelace rysů a plynulosti vždy vyšly o něco lépe součtové rysy. Konkrétně se jedná o rysy *chybi_sum*, *neni_na_konci_sum*, *sum*, *vice_sum*. Zkusíme proto modely natrénovat právě jenom na nich.

		Maxentový model	Mediánový model
	přesnost	42.58 %	32.15 %
	lišící se o 1	39.23 %	46.70 %
počty	1	0	6
plynulostí	2	128	104
	3	917	329
	4	0	464
	5	0	142

Tabulka 4.3: Naměřené hodnoty modelů se všemi součtovými rysy

Maxentový model se dotýká hranice *baseline*, bohužel ji ale nepřekonává. Mediánový model je na tom s přesností hůře, ovšem nabídnul každou plynulost alespoň

jednou. Můžeme proto u něj brát i v potaz, že počet hypotéz, kdy se lišil o jedna, je 46.70 % (tabulka 4.3).

4.6.1 S rysem root

Mimo součtové rysy, co se korelace týče, dopadnul dobře i rys **root**. Zkusíme jej proto přidat k součtovým rysům.

		Maxentový model	Mediánový model
	přesnost	40.67 %	32.97 %
	lišící se o 1	40.10 %	49.00 %
počty plynulostí	1	0	11
	2	205	227
	3	840	301
	4	0	415
	5	0	91

Tabulka 4.4: Naměřené hodnoty modelů se součtovými rysy a rysem root

Toto přidání se ale projevilo negativně u maxentových modelů a jen o 0.82 % si polepšil mediánový model v přesnosti. Znovu ale nabídnul všechny hodnoty plynulosti. V počtu lišících se o 1 si polepšil o 2.3 % (tabulka 4.4).

4.7 Modely s rysem root

Rys **root** vypadal v korelaci s plynulostí slibně. Se součtovými rysy přílišné zlepšení nepřinesl, zkusíme jej proto použít zcela samostatně.

		Maxentový model	Mediánový model
	přesnost	44.60 %	23.54 %
	lišící se o 1	39.81 %	38.76 %
počty plynulostí	1	0	316
	2	0	99
	3	1045	132
	4	0	310
	5	0	188

Tabulka 4.5: Naměřené hodnoty modelů s rysem root

Zde došlo u maxentového modelu k popisovanému slepému tipování. Údaj o lišících se o jedna je tedy u něj naprosto irelevantní. Mediánový model nabídnul znovu celou škálu plynulostí, a proto u něj v potaz údaj o lišících se o 1 brát můžeme (tabulka 4.5).

4.8 Modely s rysem sum

Vedle na pohled dobře korelujícího rysu **root**, dobře dopadl i součtový rys **sum**, který rys **root** obsahuje v sobě započítaný. Zkusíme znovu jako v případě rysu **root**, natrénovat modely na jediném rysu **sum**.

		Maxentový model	Mediánový model
	přesnost	44.60 %	24.59 %
	lišící se o 1	39.81 %	34.83 %
počty plynulostí	1	0	334
	2	0	64
	3	1045	151
	4	0	197
	5	0	299

Tabulka 4.6: Naměřené hodnoty modelů s rysem sum

Od maxentového modelu jsme dostali znovu stejnou odpověď jako v případě rysu **root**. Mediánový model si o 1.05 % oproti rysu **root** v přesnosti polepšil. Znovu nabídnul od všech plynulostí minimálně jedno hodnocení. V procentuálním počtu lišících se o jedna si ale o 4.07 % pohoršil (tabulka 4.6).

4.8.1 S rysem root

Jelikož rysy **root** a **sum** se zdály být nejúspěšnější v rámci korelace s plynulostí, zkusíme natrénovat modely na obou najednou.

		Maxentový model	Mediánový model
	přesnost	41.44 %	24.78 %
	lišící se o 1	40.00 %	39.90 %
počty plynulostí	1	0	324
	2	115	130
	3	930	147
	4	0	278
	5	0	166

Tabulka 4.7: Naměřené hodnoty modelů se rysy sum a root

Přidáním druhého rysu maxentový model už nabízí alespoň dvě různé plynulosti. V přesnosti je však horší než baseline a tedy i horší než v případě se samostatnými rysy **root** nebo **sum**. Přenos mediánového modelu zůstává podobná, počet lišících se o jedna je ale z modelů s rysem **root**, **sum** a jejich kombinace nejlepší. Mediánový model nabízel všechny plynulosti, a proto můžeme jeho údaj o počtu lišících se o jedna brát v potaz (tabulka 4.7).

4.9 Modely se všemi rysy kromě rysů součtových

Namísto úspěšných rysů, které vycházely ze součtu jiných, zkusíme nechat natrénovat modely na všech rysech kromě těch součtových. Může se stát, že si pro ně maxentový model najde váhy, které budou podávat lepší výsledky než námi podané součty v rysech.

		Maxentový model	Mediánový model
	přesnost	40.96 %	21.91 %
	lišící se o 1	39.14 %	49.19 %
počty plynulostí	1	0	0
	2	251	0
	3	794	59
	4	0	913
	5	0	73

Tabulka 4.8: Naměřené hodnoty modelů se všemi rysy kromě rysů součtových

Bohužel maxentový model nedosáhl ani na baseline. Mediánový je na tom ještě takřka o polovinu hůře, ale u něho lze toto očekávat, neboť jednotlivé rysy samostatně nevykazovaly korelaci s plynulostí. Ani jeden z modelů nenabízel všechny plynulosti (tabulka 4.8).

4.9.1 Bez rysu root

Mimo naše součtové rysy máme ještě jeden rys, který sčítá kořeny větného rozboru – rys **root**. Zkusíme tedy vynechat i ten a uvidíme, zda se situace zlepší nebo zhorší.

		Maxentový model	Mediánový model
	přesnost	38.66 %	19.43 %
	lišící se o 1	36.84 %	49.00 %
počty plynulostí	1	115	0
	2	201	0
	3	726	13
	4	3	917
	5	0	115

Tabulka 4.9: Naměřené hodnoty modelů se všemi rysy kromě součtových a kromě root

Zde se ale výsledky ve všech parametrech zhoršily. Jedinou možná trochu lepší zprávou je to, že maxentový model nabízel 4 různé plynulosti. To však přesto nevyhovuje námi stanovenému kritériu pro uznání hodnocení lišících se o 1 (tabulka 4.9).

4.10 Shrnutí

Zde shrneme všechny naměřené hodnoty do tabulky. Ve sloupci lišící se o 1 uvedeme počet procent, pokud model vyhověl našemu stanovenému kritériu, nebo X v případě opačném.

Model	Přesnost		Lišící se o 1	
	maxentový	mediánový	maxentový	mediánový
Všechny rysy	41.24 %	28.23 %	X	X
Součtové rysy	42.58 %	32.15 %	X	46.7 %
Součtové rysy a root	40.67 %	32.97 %	X	49 %
Rys root	44.60 %	23.54 %	X	38.76 %
Rys sum	44.60 %	24.59 %	X	34.83 %
Rysy root a sum	41.44 %	24.78 %	X	39.90 %
Všechny rysy kromě součtových	40.96 %	21.91 %	X	X
Všechny rysy kromě součtových a kromě root	38.66 %	19.43 %	X	X

Tabulka 4.10: Shrnutí výsledků modelů s vlastními rysy

Z tabulky 4.10 je patrné, že údaje lišící se o jedna prošly stanoveným kritériem jen u našich mediánových modelů. Maxentové kritérium nesplnili ani jednou. Celkově jsme se s přesností bohužel nedostali přes baseline. Pokud budeme brát v potaz plynulost lišící o jedna, pak můžeme plynulost přibližně predikovat nejlépe pomocí mediánového modelu se všemi součtovými rysy společně s rysem **root**. Sečteme-li přesnost a počet procent, kdy se lišil o jedna od očekávaného výsledku, dostaneme se na 81.97 %.

Závěr

V práci byly popsány dvě série experimentů. První z nich se snažila modelovat jazyk jen na základě morfologických značek. Pro srovnání byly natrénovány i modely se slovy. Pokud jsme modelu předaly pouze značky z jedné morfologické třídy (rod, pád, číslo), dopadly hůře než modely se slovy. S přidáním rozšířeného slovního druhu došlo ale vždy ke zlepšení a modely vycházely lépe než běžné modely se slovy. Jako nejúspěšnější z hlediska Spearmanova korelačního koeficientu v korelaci perplexity a ručně hodnocené plynulosti vyšel maxentový model trénovaný na rozšířeném slovním druhu a pádu. Natrénování maxentových modelů trvalo někdy až mnohonásobně déle než standardních n-gramových, přičemž přínos maxentových modelů nebyl zvlášť výrazný. Obecně maxentové modely dostávaly nižší perplexitu, ale příliš nezlepšovaly korelaci s plynulostí.

Druhá série experimentů se zabývala modely maximální entropie a vlastními mediánovými modely. Bylo navrženo 16 vlastních rysů reprezentujících počet chyb v dané větě. Samostatně rysy nekorelovaly s plynulostí, a proto byly rozděleny do několika skupin a jejich hodnoty jsme sečetli. Součtové rysy vycházely v korelaci lépe. Jako nejúspěšnější z hlediska korelace dopadly rysy `root` a `sum`, kde první představuje počet kořenů větného rozboru z parseru Parzu a druhý součet přes všechny rysy. Na základě toho jsme zkoušeli predikovat pouze dle hodnot mediánů jednotlivých plynulostí. Experimenty jsme prováděli na různých kombinacích těchto vlastních rysů. V přenosti predikce plynulosti nedopadl bohužel žádný model dobře. Všechny byly horší než baseline. Zkusili jsme proto i sledovat, v kolika případech se modely lišily v plynulosti jen o 1 a stanovili jsme kritérium, kdy tento údaj lze brát v potaz. V závěrečném shrnutí proto uvádíme tento údaj jen u těch, které nabídly pro každou plynulost alespoň jedno hodnocení. Po tomto vyhodnocení dopadl nejlépe náš mediánový model se všemi součtovými rysy a rysem `root`. Výsledky však nejsou tak dobré, jak bychom si přáli. Úspěšnost by bylo možné zvýšit odstraněním chyb jednotlivých nástrojů, které bylo potřeba použít při předzpracování dat pro identifikaci německých klauzí. Určitého zlepšení by se mohlo dosáhnout i v případě, kdy by německé hypotézy nebyly převedené jen na malá písmena, neboť to často dělalo parseru problémy a došlo ke špatnému určení slovního druhu, díky čemuž byla následně i špatně identifikována hodnota rysu. Mimo to by bylo možné dále navrhopat a testovat jiné rysy reprezentující chybu v gramatice. Vycházíme z předpokladu, že hodnotitelé posuzují plynulost právě na základě počtu vyskytujících se chyb.

Modely z obou sérií experimentů potřebovaly data z parseru, kterému musíme předložit celou větu, aby správně určil morfologickou analýzu a větný rozbor. Jejich praktické využití by proto bylo např. při reskórování nbestlistů (n nejlepších hypotéz).

Seznam použité literatury

- [1] SMRŽ, Pavel. *Jazykové modelování* [online]. 2006 [cit. 2013-05-04]. Dostupné z: http://www.fit.vutbr.cz/study/courses/SRE/public/prednasky/2010-11/01_lm/SRE_LM.pdf
- [2] FRASER, Alexander, WELLER Marion, CAP Cahilly Fabienne. *Modeling Inflection and Word-Formation in SMT* [online]. 2012 [cit. 2013-05-04]. Dostupné z: http://eprints.pascal-network.org/archive/00009510/01/morphgen_hmm.pdf

Seznam obrázků

3.1	Standardní 6-gramový model se slovy	25
3.2	Maxentový 6-gramový model se slovy	25
3.3	Porovnání modelů se slovy	25
3.4	Standardní 6-gramový model – rozšířený slovní druh + morf. zn. .	26
3.5	Maxentový 6-gramový model – rozšířený slovní druh + morf. zn. .	26
3.6	Porovnání modelů – rozšířený slovní druh + morfologické značky .	26
3.7	Standardní 6-gramový model – rozšířený slovní druh	27
3.8	Maxentový 6-gramový model – rozšířený slovní druh	27
3.9	Porovnání modelů – rozšířený slovní druh	28
3.10	Standardní 6-gramový model – rod	29
3.11	Maxentový 6-gramový model – rod	29
3.12	Porovnání modelů – rod	29
3.13	Standardní 6-gramový model – rod stejný s předchozím	30
3.14	Maxentový 6-gramový model – rod stejný s předchozím	30
3.15	Porovnání modelů – rod stejný s předchozím	30
3.16	Standardní 6-gramový model – číslo	31
3.17	Maxentový 6-gramový model – číslo	31
3.18	Porovnání modelů – rozšířený slovní druh + rod	31
3.19	Standardní 6-gramový model – číslo	32
3.20	Maxentový 6-gramový model – číslo	32
3.21	Porovnání modelů – číslo	32
3.22	Standardní 6-gramový model – osoba + číslo	33
3.23	Maxentový 6-gramový model – osoba + číslo	33
3.24	Porovnání modelů – osoba + číslo	33
3.25	Standardní 6-gramový model – rozšířený slovní druh + číslo . . .	34
3.26	Maxentový 6-gramový model – rozšířený slovní druh + číslo . . .	34
3.27	Porovnání modelů – rozšířený slovní druh + číslo	34
3.28	Standardní 6-gramový model – pád	35
3.29	Maxentový 6-gramový – pád	35
3.30	Porovnání modelů – pád	35
3.31	Standardní 6-gramový model – rozšířený slovní druh + pád	36
3.32	Maxentový 6-gramový model – rozšířený slovní druh + pád	36

3.33	Porovnání modelů – rozšířený slovní druh + pád	36
4.1	Korelace hodnoty rysu chybi_infszu a plynulosti	40
4.2	Korelace hodnoty rysu chybi_podmet a plynulosti	40
4.3	Korelace hodnoty rysu chybi_vfin a plynulosti	40
4.4	Korelace součtového rysu chybi_sum a plynulosti	40
4.5	Korelace hodnoty rysu inf_po_vm_neni_na_konci a plynulosti . . .	41
4.6	Korelace hodnoty rysu infszu_neni_na_konci a plynulosti	41
4.7	Korelace hodnoty rysu vv_sloveso_neni_na_konci a plynulosti . . .	41
4.8	Korelace hodnoty rysu pp_neni_na_konci a plynulosti	41
4.9	Korelace součtového rysu neni_na_konci_sum a plynulosti	41
4.10	Korelace hodnoty rysu pp_bez_av a plynulosti	41
4.11	Korelace hodnoty rysu neshoda_podmet_prisudek a plynulosti . .	41
4.12	Korelace hodnoty rysu vice_osob a plynulosti	42
4.13	Korelace hodnoty rysu vice_vfin a plynulosti	42
4.14	Korelace součtového rysu vice_sum a plynulosti	42
4.15	Korelace hodnoty rysu root a plynulosti	42
4.16	Korelace hodnoty rysu sum a plynulosti	42

Seznam tabulek

1.1	Význam jednotlivých hodnocení adekvátnosti a plynulosti	17
3.1	Počty hodnocení jednotlivých plynulostí	22
3.2	Přehled shody v hodnocení plynulosti	23
3.3	Shrnutí výsledků modelů s morfologickými značkami	37
4.1	Rozdělení hodnocení hypotéz na vývojová a testovací data	38
4.2	Naměřené hodnoty modelů se všemi rysy	45
4.3	Naměřené hodnoty modelů se všemi součtovými rysy	45
4.4	Naměřené hodnoty modelů se součtovými rysy a rysem root . . .	46
4.5	Naměřené hodnoty modelů s rysem root	46
4.6	Naměřené hodnoty modelů s rysem sum	47
4.7	Naměřené hodnoty modelů se rysy sum a root	47
4.8	Naměřené hodnoty modelů se všemi rysy kromě rysů součtových .	48
4.9	Naměřené hodnoty modelů se všemi rysy kromě součtových a kromě root	48
4.10	Shrnutí výsledků modelů s vlastními rysy	49

Přílohy